

MUZEUL ȚĂRII CRIȘURILOR ORADEA

REPERTORIUL
MONUMENTELOR
DIN
JUDEȚUL BIHOR

1974

COMITETUL DE CULTURĂ ȘI EDUCAȚIE SOCIALISTĂ
AL JUDEȚULUI BIHOR
MUZEUL ȚĂRII CRIȘURILOR

REPERTORIUL

Monumentelor naturii, arheologice, istorice,
etnografice, de arhitectură și artă
din județul Bihor

Orice corespondență se va adresa
Muzeului „Țării Crișurilor” — Ora-
dea, Str. Stadionului, nr. 2, Telefon:
1 27 25

Toute correspondance sera envoyée
à l'adresse: Muzeul „Țării Crișurilor”,
Oradea, Str. Stadionului 2, Telefon:
1 27 25 Roumanie

Please send any mail to the following
address: Muzeul „Țării Crișurilor”,
Str. Stadionului nr. 2, Oradea Tele-
fon: 1 27 25 Rumania

Richten Sie bitte jedwelche Kores-
pondenz an die Adresse: Muzeul
„Țării Crișurilor”, Str. Stadionului
nr. 2, Telefon 127 25 Oradea, Ru-
mânien

Repertoriul a fost elaborat de: Toma Béczy, Li-
viu Borcea, Nicolae Chidioșan, Gabriela Crișan,
Sever Dumitrașcu, Viorel Faur, Ion Godea, Elena
Grigorescu, Rodica Hircă, Doina Ignat-Sava, Ti-
beriu Jurcsák, Ion Marinescu, Ana Marossy, Te-
reza Mózes, Ivan Ordentlich, Ion Paina, Rozalia
Poliș, Ecaterina Sasu, Susana Tóth, Mariana
Zintz.

Repertoriul întocmit de colectivul Muzeului Țării Crișurilor din Oradea a încercat să cuprindă, într-o descriere succintă, impusă de natura lucrării, stadiul cunoștințelor autorilor asupra monumentelor naturii, arheologice, istorice, etnografice, arhitectonice și de artă din Oradea și județul Bihor.

Ne dăm seama că nu am izbutit să culegem toate datele și nici majoritatea lor. Repertoriul are, de asemenea, unele greșeli inerente, pentru care nu cerem circumstanțe atenuante, ci critica la obiect din care să rezulte noi informații și lămurirea cât mai adecvată a problemelor ce se vor ridica.

Repertoriul se adresează tuturor celor interesați, specialiștilor, profesorilor, organelor locale, elevilor și studenților, amatorilor, de la care așteptăm și cuvenitele informații viitoare pentru completarea datelor ce le deținem.

Această lucrare va provoca și supărări, chiar proteste. Avertizăm de la bun început că ele sînt întemeiate și noi le merităm, căci deși ne-am străduit, n-am izbutit să dăm o lucrare pe măsura dorințelor noastre.

Se vor „supăra” pe această lucrare nu numai specialiștii, care pentru datele inedite sau necunoscute o vor folosi în lucrările lor, ci și localnicii, profesorii, studenții, elevii văzînd că localitatea lor nu apare cu descoperiri, cu monumente.

Pe acest temei (anunțăm anticipat că am efectuat o anchetă scrisă privind acest repertoriu în toate comunele și localitățile județului primind numeroase răspunsuri excelente pentru care aducem sincere mulțumiri, dar și multe localități de unde — școlile mai ales — nu ne-au dat nici un răspuns) ne gîndim că vom obține noi informații și date profitabile nu numai pentru evaluarea lor științifică, pentru cercetarea viitoare, ci, în primul rînd pentru inventarierea, restaurarea, conservarea și asigurarea perpetuă a patrimoniului virtual de monumente și valori ale județului nostru.

Încercarea aceasta — prima de acest gen privind patrimoniul real și virtual al județului nostru și prima de această amploare în literatura de specialitate consultată deseori, va rămîne, nădăjduim, un instrument indispensabil de lucru pentru toți cei interesați.

Tuturor celor care ne vor ajuta să completăm acest repertoriu — chiar dacă inițial se vor supăra pe greșelile lucrării — le aducem cele mai calde mulțumiri.

SEVER DUMITRAȘCU

Directorul Muzeului Țării Crișurilor

LISTA ABREVIERILOR

ACMIT=Anuarul Comisiunii Monumentelor Istorice pentru Transilvania, Cluj, I—IV, 1926—1931—1938

AË=Archeológiai Értesítő

AISC=Anuarul Institutului de Studii Clasice, Cluj

BER. R.G.K.=Deutsches Archäologisches Institut Bericht der Römisch — Germanischen Kommission

N. CHIDIOȘAN, Grupa Suci de Sus=Contribuții la cunoașterea grupei Suci de Sus în contextul epocii bronzului din Crișana, SCIV, 2, 1970.

S. DUMITRAȘCU, L. Mărghită, Așezări și descoperiri dacice I=Așezări și descoperiri dacice din vestul și nord-vestul României din sec. II. i.e.n.—II. e.n., Sargetia, VIII, Deva, 1971, pp. 45—55

S. DUMITRAȘCU, Așezări și descoperiri dacice I,=Așezări și descoperiri dacice din vestul și nord-vestul României în sec. II—IV e.n., în *Lucrări Științifice*, II, Oradea, 1968, pp. 239—256

S. DUMITRAȘCU, Cetăți dacice în Crișana=Așezări fortificate și cetăți dacice în partea de vest a Munților Apuseni, Crisia II, Oradea, 1972, pp. 121—148

S. DUMITRAȘCU, Descoperiri din sec. IV—V e.n.=Descoperiri arheologice din sec. IV—V e.n. în județul Bihor, Centenar Muzeal Orădean, Oradea, 1972, pp. 197—209

ESA=Eurasia Septentrionalis Antiqua

F.A.=Folia Archeologica

I. GLODARIU, Considerații=Considerații asupra circulației monedei străine în Dacia (sec. II. i.e.n.—I. e.n.), Acta M.N., VIII, Cluj, 1971

D. IGNAT, Rep.=Repertoriul descoperirilor neolitice din Bihor, Crisia, III, Oradea, 1973

MATERIALE=Materiale și Cercetări Arheologice, București

- I. ORDENTLICH, *Aria*=*Aria de răspîndire a culturii Otomani de pe teritoriul României, Marmația, II, Baia Mare, 1971*
- M. ROSKA, *Repertoriu*=*Erdély Régészeti Repertórium, I, Öskor, Cluj, 1942*
- M. RUSU, *Die Verbreitung*=*Die Verbreitung der Bronzehorte in Transilvanien von Ende der Bronzezeit in die mittlere Hallstattzeit, Dacia, N.S. VII, 1963,*
- I. SABĂU, *Circulația*=*Circulația monetară în Transilvania sec. XI—XIII în lumina izvoarelor numismatice, SCN, II, București, 1958*
- SCIV=Studii și Cercetări de Istorie Veche
- SCN=Studii și Cercetări de Numismatică
- AL. VULPE, *ÄXTE*=*Äxte und Beile in Rumänien, I, Prähistorische Bronzefunde, Abteilung IX, 2 Band, C.H. Beck'sche Verlagsbuchhandlung, München, 1970*
- VL. ZIRRA, *BEITRÄGE*=*Beiträge zur Kenntnis des Keltischen Latène in Rumänien, in Dacia, XV, 1971*

Semnăturile autorilor au fost prescurtate după cum urmează:

NC=Nicolae Chidioșan

SD=Sever Dumitrașcu

DIS=Doina Ignat-Sava

IO=Ivan Ordentlich

NOTĂ

Localitățile centre de comună sau orașe sînt indicate numai cu denumirea. În localitățile marcate cu x nu există monumente.

1. Abram*

(IO)

2. Abrămuț

În anul 1907 la locul numit „Muntele bătrîn” (Öreg hegy) au fost descoperite întimplător resturile unui *mormînt* de înhumatie care avea ca inventar 4 *cataram*e de aur, datate în epoca prefeudală (sec. IV—VI).

(NC)

3. Adonl, com. Tarcea

Din locul numit „Ferma lui Wagner” (Wagner tanya) provine un *topor* de piatră de tip calapod, databil în epoca neolitică.

În „Insula Körtös” a fost descoperit un *tîrnăcop* de aramă cu brațele în cruce, aparținînd epocii eneolitice. Dintr-un loc neprecizat de pe raza localității în anul 1904 a fost descoperit un *disc* de aur ornamentat. În fosta vie „Szilasy” a fost descoperit la începutul secolului un *mormînt* de înhumatie avînd ca inventar un *topor* de bronz de tip Adoni, o *brățară* din bronz și un *lanț* de aur. La marginea nordică a localității pe o insulă situată într-un braț mort al râului Er, *așezare* aparținînd culturii Otomani. Toate aceste descoperiri se pot încadra în epoca bronzului.

Din locul „Pociaroș” provine un fragment de vas de la începutul epocii prefeudale.

M. Roska, *Repertoriu*, p. 79 sq; I. Ordentlich, *Aria*, p. 20; Al. Vulpe, *Ăxte*, p. 62

(IO)

4. Albești* com. Răbăgani

(SD)

5. Albîș, com. Buduslău

În locul numit „Sikmar”, *așezare* neolitică de unde provin numeroase *fragmente* *ceramice*.

De pe teritoriul localității dintr-un punct neprecizat se cunoaște un *celt* și un fragment de *deșeu* de turnare din epoca bronzului.

(IO)

6. Aleșd

În hotarul localității într-un punct neprecizat așezare din epoca neolitică de unde provin numeroase *așchii* de obsidian și *dățițe* de piatră.

Dintr-un punct neprecizat provine un *tîrnăcop* de aramă din epoca eneolitică.

Tot dintr-un loc neprecizat provine un *celt* și o *seceră*, ambele din bronz, atribuite fazei Bronz D.

M. Roska, *Repertoriu*, p. 79; idem, *A rézcsákányok*, în *Közlemények*, Cluj, 1942, II. v. I, p. 34; M. Rusu, *Die Verbreitung*, p. 205.

(I O)

7. Almașul Mare*, com. Balc

(I O)

8. Almașul Mic*, com. Balc

(I O)

9. Almașu Mic*, com. Sîrbi

(SD)

10. Alparea*, com. Oșorhei

(SD)

11. Ant*, com. Avram Iancu

(I O)

12. Apateu*, com. Nojorid

(SD)

13. Arpășel*, com. Batăr

(SD)

14. Aștileu

În peștera „Igrîța” din hotarul comunei s-a descoperit un tezaur compus din 26 *denari* romani imperiali după cum urmează: Antoninus Pius (138—161) — 8 *denari*; Faustina Senior (+140) — 1 *denar*; Marcus Aurelius (161—180) — 8 *denari*; Lucius Verus (161—169) — 3 *denari*; Lucilla (+183) — 1 *denar*; Commodus (176—192) — 4 *denari*; Crispina (177—182) — 1 *denar*. Piese de *tezaur* se înscriu între 147—191, avînd un grad de uzură accentuat, fapt ce indică ascunderea tezaurului spre sfîrșitul secolului

II e.n. Tezaurul a fost descoperit pe valea Crișului Repede în afara granițelor provinciei romane Dacia, el dîndu-ne relații despre schimburile comerciale dintre dacii liberi și provincia imperială pe de o parte și demonstrînd, probabil, existența unui drum comercial pe valea Crișului Repede în antichitate.

E. Chirilă, I. Emödi, Z. Nánási, *Descoperiri monetare antice în Transilvania*, în *Acta M N*, 1971, pp. 567—568.

(SD)

15. Ateaș, com. Cefa

În apropierea localității așezare tip tel nefortificată aparținînd culturii Otomani faza II din epoca bronzului.

I. Ordentlich, *Aria*, p. 21.

(IO)

16. Aușeu*

(IO)

17. Avram Iancu*

(SD)

18. Balc

Din apropierea Sanatorului de Neuropsihiatrie provin numeroase *fragmente ceramice* aparținînd epocii neolitice, epocii bronzului (cultura Otomani) și La Tèneului dacic. Într-un loc neprecizat în anul 1899 a fost descoperit un *depozit* de obiecte din bronz aparținînd epocii bronzului. În pădurea din apropierea localității s-a găsit un *fragment ceramic* aparținînd probabil perioadei prefeudale.

M. Roska, *Repertoriu*, p. 35

(IO)

19. Bătăr

Monede romane imperiale, provenind din această localitate au ajuns în anul 1910 în Muzeul din Oradea, fiind înregistrate în vechile registre sub nr. 285—288. Pieseile au fost emise în vremea următorilor împărași: Hadrian — 2; Antoninus Pius — 2; Commodus — 2; Gordian — 2; și se pare că au făcut parte dintr-un *tezaur*

de monede romane imperiale care circulau în sec. II—III e.n. în lumea dacilor liberi din Crișana.

B. Mitrea, în *Dacia*, XI, 1967, Nr. 44, p. 385.

(S D)

20. **Băi Felix***, com. Sînmartin

(NC)

21. **Băile 1 Mai**, com. Sînmartin

În apropierea ștrandului cu valuri, pe malul stîng al piriului Peța au fost descoperite cîteva *fragmente ceramice neolitice și amulete de piatră*.

Din anul 1884 de pe raza băilor provine o *monedă imperială romană (Faustina junior)*.

Inventarul Muzeului „Tărlî Crișurilor”

(NC)

22. **Băița**, oraș Nucet

În hotarul satului sînt cunoscute nu numai speologilor ci și arheologilor următoarele *peșteri*: Peștera de la „Păreții Corlatului”; „Izvorul Crișului Negru”; Peștera de la „Văruța”; peștera de la „Dosul Broscoiului”. Nu cunoaștem, pînă în prezent nici o descoperire arheologică din aceste peșteri.

(S D)

23. **Băița Plai***, oraș Nucet

(S D)

24. **Bălaia***, com. Tileagd

(S D)

25. **Băleni***, com. Lazuri de Beiuș

(S D)

26. **Bălnaca**, com. Șuncuiuș

În apropierea localității din peștera „Piatra Roșie” (Vöröskői barlang) provin mai multe obiecte de bronz, dintre care amintim două *seceri*, atribuite epocii Hallstatt.

În peștera „Piatra Morii” au fost găsite *fragmente de ceramică* din faza de trecere spre epoca bronzului și un fragment de *ceașcă hallstattiană*.

M. Roska, *Reperloriu*, p. 35 sq.

(IO)

27. Bălnaca Groș*, com. Șuncuiuș

(IO)

28. Beluș

În „Pădurea Delanilor” se cunosc 32 *tumuli* dintre care unul cercetat sistematic fără a se obține vreun rezultat concludent.

(IO)

29. Belușele*, com. Curățele

(SD)

30. Belfir, com. Tinca

În hotarul satului s-au găsit întâmplător *topoare* de piatră din neolitic și un *nucleu* de obsidian.

Dintr-un loc neprecizat au ajuns în Muzeul de Științele Naturii din Tinca o *rîșniță* circulară de calcar și mai multe fragmente de *oale* lucrate la roată din pastă fină de culoare cenușie, ornamentate cu benzi de linii simple și în val caracteristice ceramicii *dacilor liberi* de epocă romană din sec. III. e.n. (?)

S. Dumitrașcu, *Așezări și descoperiri dacice I*, p. 245.

(SD)

31. Belejeni*, com. Drăgănești

(SD)

32. Berechiu*, com. Cefa

(SD)

33. Betfia*, com. Sînmartin

(SD)

34. Bicaci, com. Cefa

În pădurea din apropierea localității a fost găsit un *depozit* de obiecte de bronz databil în Bronz D. În locul numit „Babastyai”, celț din epoca bronzului.

Dintr-un loc neprecizat provin două *monede* de aur imperiale romane emise de Theodosius.

M. Rusu, *Die Verbreitung*, p. 205.

(I O)

35. **Bicăcel***, com. Lăzăreni

(S D)

36. **Biharea**

Pe terasa stîngă a pîriului Ceşmeu, în partea de nord-est a satului, în dreapta şoselei Oradea—Satu Mare, se află *Cetatea de pămînt* de la Biharea, cetatea lui Menumorut, cum este denumită în tradiţia locului, cunoscută încă din secolul trecut. Ulterior, în perioada interbelică şi mai ales după efectuarea unor săpături sistematice în ultimii ani, arheologii şi istoricii şi-au dat seama că cetatea de pămînt de la Biharea s-a ridicat în *perimetrul unei staţiuni arheologice* cu mai multe nivele de locuire, cele din epoca veche (din antichitate), *prefeudalism*, şi *feudalismul timpuriu* (demonstrînd o *continuitate de civilizaţie autohtonă*, în epoca dacică, în vremea dacilor liberi de epocă romană şi post romană şi în cea românească din feudalismul timpuriu.

a) Chiar şi epocile străvechi (preistorice) sînt bine reprezentate prin descoperiri arheologice. La sud de cetatea de pămînt şi pe locul cetăţii se întindea în *neolitic* o aşezare aparţinînd purtătorilor culturii Tisa, cărora le urmează sau îi continuă în eneolitic elemente, purtători ai culturilor Baden şi Coţofeni.

b) Cultura protothracică *Otomanii* (II—III) este reprezentată la Biharea prin ceramica descoperită în aşezarea de la sud de cetate, la locul „Cărmidărie” şi probabil în *depozitul de bronzuri* de la sfîrşitul acestei epoci şi începutul hallstattului, depozit încadrat cronologic de M. Rusu, specialist în depozitele de bronzuri de pe teritoriul patriei noastre, în seria de depozite Cincu—Suseni (Ha A₁).

c) Dacii din epoca *arhaică* a civilizaţiei lor (Hallstattul mijlociu şi tîrziu, de la începutul La Tèneului) au ridicat, după părerea noastră şi după cîte cunoaştem pînă în prezent, o *cetate de o formă neregulată* pe terasa Ceşmeului, așa numita „Cetate a Feteilor” parțial acoperită şi probabil parțial refolosită în cadrul marii

cetăți patrulete de la începutul feudalismului românesc, a feudalismului timpuriu din centrul Europei.

În partea de sud a cetății, la locul „Lutărie” și în cetate apare un strat arheologic compact, dacic hallstattian (C și D) și de la începutul La Tèneului (sec. IV—II î.e.n.). În secolul al IV-lea, î.e.n., poate la începutul sec. III î.e.n. dacilor de la Biharea li se adaugă un contingent de populație celtică, clar identificată în așezare prin ceramica sa specifică, cu forme caracteristice și mult grafit în pastă. Poate împotriva celților sau în tovărășie cu celții, apărîndu-se de alți invadatori (romanii?) au ridicat dacii de la Biharea cetatea de pămînt numită azi Cetatea Feteilor. O cetate dacică, o locuire dacică sigură la Biharia presupusese corect, desigur în limitele altor cunoștințe, și P. Cséplő, arheolog orădean, la începutul sec. XX.

d) Știm astăzi sigur, pe baza materialului concret, ceramică, unelte, ustensile, podoabe, că dacii de la Biharea continuă să locuiască în vechea lor așezare (poate și în cetate — Cetatea Feteilor) și în epoca romană, singuri sau alături de celții localizați lângă așezarea dacică, în cazul în care nu se vor fi asimilat în masa populației dacice.

Alături de ceramica dacică tipică (lucrată cu mîna și la roată) s-a descoperit la Biharea (mai ales lângă colțul de nord-est al cetății) și multă ceramică romană, terra sigillata, ceramică cărămizie și gălbuie de factură romană provincială. Așezarea dacică de epocă romană se întindea în partea de nord-est a cetății și pe locul actualei cetăți (cetatea mare, patrulateră de pămînt). Această realitate, locuirea stațiunii în epoca romană a fost observată just și de P. Cséplő și J. Karácsonyi, încă acum mai bine de șapte decenii.

e) Așezarea este locuită în continuare și în sec. IV—VI e.n. Arheologul clujean M. Roska a dezvelit în săpăturile sale din 1924—1925 morminte din sec. IV e.n., iar S. Dumitrașcu în anul 1973 cu ocazia săpăturilor efectuate în cetate și la locul „Lutărie” a descoperit ceramică, unelte și podoabe din sec. IV—V e.n., dintre care amintim două căni, una mai mică și a doua cu buza lobată și toarta torsionată, imitînd piese de metal. În anul — 1954 M. Rusu a dat la iveală, cu ocazia efectuării săpăturii sale de salvare, de un bordei din sec. V—VI e.n. Ceramică din sec. VI e.n. a fost descoperită și mai apoi, în săpăturile lui S. Dumitrașcu din 1973.

f) Un bogat nivel autohton, românesc, din sec. VII—X e.n. a ieșit la iveală în urma săpăturilor din anul 1973 efectuate în cetate și în așezarea de la sud de cetate la locul „Lutărie”. Au fost descoperite *unelte, ustensile* (rîșnițe, greutăți de lut etc.) și *ceramică*:

1. lucrată cu mîna, neornamentată.
2. lucrată la roata înceată și ornamentată cu linii simple sau linii în val, trase timid pe pasta moale a vaselor.
3. lucrată la roata rapidă (pe alocuri mai păstrînd elemente tehnologice de factură post romană, eventual germană veche) și ornamentată cu *benzi de linii simple sau în val, uneori intercalate*.

Se pare că în sec. VII—VIII lîngă satul românesc de la Biharea s-au așezat și un grup de slavi, care vor conviețui cu populația autohtonă și care vor fi asimilați de aceștia în secolele următoare (IX—XIII). Acest proces pare a se oglindi în studierea ceramicii din așezare, unde, începînd cu sec. VIII începe să predominie ceramica autohtonă, neslavă, ornamentată în maniera tradițională a lumii romanice din Dacia, deosebită de ceramica slavă arhaică, de cea turcomană (avară, pecenegă sau cazară?) sau mai tîrziu de cea maghiară.

După cîte ne dăm seama pînă în prezent, în sec. VIII—IX a fost ridicată *cetatea patrulateră de pămînt* — cetatea lui Menumorut. Construirea cetății de la Biharea de populația locului în sec. VIII—IX a fost observată, pe criterii istorice, de geografie istorică și de medievistul maghiar Gy. Györffy. *Cetatea patrulateră de pămînt de la Biharea* indică, după părerea noastră, prin forma sa, o origine sudică, remanent romană sau mai degrabă bizantină, deosebită de cetățile slave din centrul Europei de tipul *Staré—Mesto—Mikulcice*, care au forme neregulate, arhaice. În această cetate s-au dat luptele dintre populația românească, poate împreună cu slavii localizați în aceste teritorii și cetele maghiare din sec. X e.n. Sintetizînd știrile istorice și arheologice istoricul Ștefan Pașcu scria despre cetatea de la Biharea următoarele: „Castrul Biharea era centrul voievodatului lui Menumorut, cetatea de reședință a voievodului: aici se organizează cea mai îndîrjită rezistență; de soarta acesteia era legată soarta „țării” Crișurilor; aici au găsit maghiarii mari bogății. Castrul Biharea este lăsat mai departe în stăpînirea lui Menumorut — dinpreună cu

un vast hinterland al acesteia, spre sud pînă la Crișul Alb — după împăcarea dintre „ducele” Bihorului și „ducele Arpad”.

După părerea lui M. Rusu nu ar fi exclus ca cele 8 morminte de călăreți descoperite pe dealul „Șumuleu” (orientate est-vest, cu capul spre apus și picioarele spre răsărit, cu inventar caracteristic maghiar pentru prima jumătate al sec. X e.n.: *podoabe* — inele de tîmplă, brățări, *arme* — vîrfuri de săgeți, topoare, o sabie; *ustensile* — amnare; *piese de harnasament* — zăbale, scărițe de sa; la picioarele morților fiind depuse capete de cal) „să fi aparținut ungurilor căzuți în lupta pentru cucerirea cetății”. Se pare că din această vreme datează și cele citeva fragmente ceramice nelocale găsite în cetate și care ar putea indica o prezență străină, dar temporară, în mijlocul comunității locale din cetate, eventual a pecenegilor care au avut o vreme dominația politică și în aceste părți.

g) Atît în cetate cît și în așezarea de lîngă cetate viața comunității locale va continua în vechile coordonate în sec. X—XI, după trecerea evenimentelor pomenite în *Cronica* lui *Anonymus*. În săpăturile din 1973 s-a descoperit *ceramică și piese de inventar* datînd din aceste secole. Ceramica păstrează trăsăturile sale caracteristice din sec. VIII—IX, este o continuare organică, tehnologică, tipologică și stilistică a ceramicii locale — lucrată la roata rapidă și ornamentată cu benzi de linii simple și în val. Sporadic își fac loc elemente noi — ceramică imitînd pe cea *bizantină*, ornamentată cu linii incizate — striuri (Kammstrich) și ceramică ornamentată cu roțița, probabil de proveniență central-europeană. La „Lutărie” s-au descoperit resturile unei *locuințe* datînd din aceste secole. Acestea i se adaugă cele două *cuptoare* săpate, în 1954 de M. Rusu, la locul „Cărmidărie”, datate, de asemenea în sec. X—XI. Aceste elemente de cultură materială, ca de altfel și știrile istorice, întăresc părerea că vechea comunitate din așezarea autohtonă de la Biharea, continuă să viețuiască în vechile sale coordonate în acest secol (căreia, se pare că i se adaugă și elemente pecenego-cumane în sec. XI) și mai apoi în sec. XII—XIII. Acestor secole le corespunde nu numai descoperirea de *ceramică, unelte, ustensile* ci și cele peste 500 morminte (506 dezvelite de M. Roska în 1924—25 și 18 dezvelite de M. Rusu în 1954) din cimitirul de la locul „Cărmidărie”, la sud de cetate, din care *lipsesc cu desăvîrșire armele*. Au fost găsite în schimb *podoabe* — inele de tîmplă, coliere, brățări, pandantive, mărgelile din pastă și sticlă, monede, vase, arătînd un cimitir

al unei comunități pașnice, vechea așezare, dezvoltată poate, mărită, făcînd față noilor condiții istorice.

Și în incinta cetății, sub nivelul din sec. XI—XIII, au fost descoperite în 1973 încă 9 morminte (probabil un alt cimitir) cu *inventar foarte sărac* (inele de bronz și argint), și care, deocamdată, din lipsa monedelor, a inventarului concludent și a unor analize antropologice ferme nu pot fi datate și atribuite cu precizie, din punct de vedere etnic.

~ Deținem în schimb concluziile unui studiu recent de antropologie publicat de Olga Necrasov în care se concludă că scheletele din cimitirul de la Biharea — „Cărmidărie” prezintă *certe urme de asemănare cu două grupuri de schelete de la sud-est de Carpați, o populație brahicefală cu evidente urme mediteranoide, cu unele elemente protoeuropoide și nordice*, după opinia cercetătoarei amintite, ele formează o *serie autohtonă, diferită de seria slavă de tip moravian de la Ciumbrud*.

Din secolele XIII/XIV mai amintim descoperirea la Biharea, pe lângă ceramică, a unor *pintenii de fier cu roțiță*, restul elementelor de cultură materială, mai târziu nu interesează rîndurile de față.

h) Se cuvine în schimb să amintim că cetatea de la Biharea, legată de începuturile istoriei noastre medievale, pomenită în *Cronica lui Annonymus*, va fi și prima cetate din istoria Transilvaniei care ne-a rămas atestată în documentele de cancelarie ale evului mediu, deci cea mai veche atestare documentară în zonă din anul 1075 (v. *Documente privind istoria României, Seria C, Transilvania*, I, Buc., 1954, Documentul nr. 1; *Codex Diplomaticum et epistolaris Slovaciae*, Bratislava, 1971, Documentul Nr. 58).

De altfel secolul al XI nu a fost liniștit pentru vechea așezare. Feudalitatea catolică încearcă să se înstăpînească asupra cetății și asupra ținutului înconjurător. Tocmai pentru concretizarea unei atari politici, pentru îngrunarea forțelor locale și a influenței Împărăției bizantine se va încerca stabilirea la Biharea a unei episcopii catolice încă în 1061 (cu un episcop originar din Namur Lotharingia). Se pare însă că această încercare nu a dat rezultate scontate și Ladislau I, după 1093—1094, întemeind Capitulul din Oradea, va implica și mutarea aici a episcopiei de la Biharea. Pierzîndu-și importanța religioasă, Biharea va mai deține o vreme primatul puterii comitatense în Bihor, pînă cînd, în rivalitatea

dintre Biharea și Oradea, așezarea de pe Crișul Repede își va câștiga întietatea. Era aceasta și o expresie a rezistenței vechilor realități autohtone, în lupta cu feudalitatea catolică, care va fi nevoită, pentru a-și asigura supremația să ridice un alt centru politic și religios, Oradea de dinainte de invazia tătară și de după 1241/42. De altfel, Biharea, împrejurimile sale, au fost călcate de pecenegi și cumani (uzi) în 1068 și 1091, invazie turcomană, ce a contribuit, probabil, la reducerea importanței politice a vechii așezări și a cetății sale de pe terasa pîrului Ceșmeu, de la poalele Munților Plopișului. În locul vechii cetăți și a așezării de odinioară va rămîne doar un sat obișnuit dăinuind pînă astăzi în haina dobindită în deceniile și secolele evului mediu transilvan.

P. Cséplő, *Régészeti ásatásokról a Bihari várban*, în *AE*, XXI, 1901, pp. 69—72; J. Karácsonyi, *Ásatásával a Bihari földvárban*, în *AE*, XXI, 1901, pp. 72—74; I. G. Russu, M. Serban, N. Metioc, T. Farkas, M. Rusu, *Date antropometrice asupra populației vechi „Cetatea Biharea”*, în *Articole și lucrări științifice*, IMF-Cluj, 1954, p. 51 și urm; M. Rusu, *Contribuții arheologice la istoricul cetății Biharea*, în *AIIC*, III, 1960, pp. 18—22; Gy. Györfly, *Az Árpád-korl Magyarország történeti földrajza*, Budapesta, 1966, pp. 601—602; M. Rusu, *Note asupra relațiilor culturale dintre slavi și populația romanică din Transilvania (sec. VI—X)*, în *Apulum*, XI, 1971, pp. 713—726; *Codex Diplomaticus et epistolaris Slovaciae* (sub redacția lui Richard Marsina), Ed. Academiei Slovace de Știință, Bratislava, 1971, p. 53, Documentul No. 58; St. Pascu, *Voievodatul Transilvaniei*, I, Cluj, 1972, p. 43 și urm; Olga Necrasov, *Evolution de la structure anthropologique de la population de la Roumanie, depuis le paléolithique jusqu'à nos jours et les problèmes qui s'y rattachent*, în *Annuaire Roumain d'Antropologie*, 10, 1973, pp. 13—19; S. Dumitrașcu, *Sondașul arheologic din iulie 1973 în cetatea de la Biharea*, în *Crisia*, IV, Oradea, 1974 (sub tipar).

(S D)

37. **Birtin***, com. Vadu Crișului

(S D)

38. **Bistra***, com. Popești

(S D)

39. **Bilc***, com. Criștioru de Jos

(SD)

40. **Bogel***, com. Tăuteu

(S D)

41. **Bolanu Mare***,

(SD)

42. Boiu, com. Ciumeghiu

La locul „Cîmpia Veche” (Ômezö), lângă brațul mort al Crișului Repede au fost găsite în urma lucrărilor agricole fragmente ceramice lucrate la roată din pastă neagră și cărămizie, ornamentate cu benzi de linii simple și în val. Fragmentele provin, probabil, din locuințele distruse ale unui sat datînd din sec. VIII—IX e.n. Materialul este inedit și se păstrează în Muzeul Țării Crișurilor din Oradea.

Informație: Kiss Iosif.

(S D)

43. Borod*

(S D)

44. Borozel*, com Borod

(S D)

45. Borș

În loc neprecizat din raza localității a fost descoperit un *depozit* de bronzuri, din care s-a mai păstrat un *celt* de bronz, databil la sfîrșitul epocii bronzului.

Tot dintr-un loc neprecizat provine o urnă bitronconică, probabil din prima epocă a fierului.

Din locuri neprecizate provin două *monede imperiale romane* emise de Vitellius și Iulia Augusta.

(IO)

46. Borșa*, com. Săcădat

(S D)

47. Borumlaca*, com. Suplacu de Barcău

(IO)

48. Borz*, com. Șoimi

(S D)

49. Botean*, com. Ineu

(S D)

50. Bratca

În punctul „Coasta Luchii”, într-un adăpost sub stîncă au fost descoperite *unele* din cremene aparținînd paleoliticului mijlociu și o *așchie* din obsidiană.

M. Roska, *Repertoriu*, p. 32/23, idem, *L'industrie moustérienne de Bratca*, în *F.A.*, I—II, p. 3—6.

(D I S)

51. Brădet, com. Buntești

Se cunoaște din literatura speologică (Emil Racoviță) „Peștera Tătăroaiei”, care ar putea interesa și pe arheologi. Nu cunoaștem, pînă în prezent, nici o descoperire arheologică.

(S D)

52. Brătești*, com. Răbăgani

(S D)

53. Briheni*, com. Lunca

(S D)

54. Brusturi*

(S D)

55. Brusturi*, com. Finiș

(S D)

56. Bucium*, com. Ceica

(S D)

57. Bucuroala*, com. Copăcel

(S D)

58. Budoi, com. Popești

În viile din apropierea satului s-a descoperit întîmplător un mormînt din sec. XI—XII, din inventarul căruia făceau parte o brățară, pandantive, un cercel de tîmplă și monede. Vechile registre ale Muzeului din Oradea, în însemnările lor din 1913, lasă să se înțeleagă că ar fi vorba de mai multe morminte (după inventarul numeros, care, se pare, nu putea proveni de la un singur mormînt?).

(S D)

59. Budureasa

În literatura speologică sint amintite mai multe peșteri și formațiuni ca: „Peștera de la Alun” (Emil Racoviță); „Peștera Zmeilor din Onceasa” (cu faună ca *Ursus*, *Hyaena*, *Felis*); „Izbulcul de la Rădeasa” (Emil Racoviță); „Cetatea de la Rădeasa”; „Peștera de la Preluca”, ce ar putea interesa alături de paleontologi, și pe arheologi. Din aceste peșteri se păstrau la Cluj — *Ursus spelaeus Goldf*; la Sibiu — *Canis spelaeus Goldf*; la Cluj, într-o altă colecție — *Pardus spelaeus Goldf* (v. monumente ale naturii).

(S D)

60. Buduslău

Spre sud-vest de localitate așezare, aparținând epocii neolitice.

În apropierea localității mai mulți tumuli de dimensiuni mari, aparținând unei epoci neprecizate.

(I O)

61. Bulz*

(SD)

62. Bunteșil*

(S D)

63. Burda*, com. Budureasa

(SD)

64. Burzuc*, com. Sirbi

(SD)

65. Butani*, com. Măgești

(SD)

66. Cacuciu Nou*, com. Măgești

(I O)

67. Cacuciu Vechi*, com. Aușeu

(I O)

68. Cadea, com. Săcuieni

În locul numit „Cimpul nisipos” (Fövényes mező), fragmente ceramice aparținând epocii neolitice.

Pe „Dealul Pleşuv” (Kopasz domb) aşezare fortificată cu şant de apărare din epoca bronzului, cultura Otomani, faza I—II. Din loc neprecizat provine un celt cu plisc, probabil din epoca primă a fierului.

Dintr-un punct neprecizat *tezaur* de podoabe din argint dacice compus dintr-un lanţ simplu, 3 fibule cu nodozităţi şi mai multe monede romane republicane şi imitaţii, sec. II. î.e.n. Tot dintr-un punct neprecizat provine o monedă imitaţie romană.

D. Ignat, *Rep.*, p. 8; I. Ordentlich, *Aria*, p. 21; N. Fettich, *Archäologische Beiträge zur Geschichte der Sarmatisch — Dakischen Beziehungen*, pl. XXXVIII, p. 161; I. Glodariu, *Consideraţii*, p. 82; Z. Nănăsi, *Repertoriul obiectelor de bronz din Muzeul de istorie Săcuieni*, în *Crisia*, IV. 1974, Oradea (sub tipar).

(I O)

69. Calea Mare*, com. Lăzăreni

(S D)

70. Cauaceu, com. Biharea

Din locul numit „Dealul cu pietre” (Kö dombon) se semnalizează unelte de cremene şi obsidian fără a se preciza epoca.

Pe teritoriul localităţii *cimitir* databil în perioada feudalismului timpuriu, cultura Bjelo — Brído, unde au fost efectuate săpături în anul 1899.

P. Cséplő, *A külső Puszta — Kovács leletekről*, în *AE*, 1899, XIX, p. 360, sqq.

(I O)

71. Căbeşti*

(S D)

72. Călacea*, com. Olcea

(SD)

73. Călăţea, com. Aştileu

În hotarul satului se cunosc mai multe peşteri: „Cugliş”, (E. Racoviţă), „Valea Mierei”, „Vidăreţi”, „Cobleşti”, care pe lângă interes speologic ar putea prezenta interes pentru cercetarea paleoliticului şi neoliticului de pe valea Crişului Repede.

Speologii amatori au găsit în 1958 în „Peștera Cugliș” fragmente de oase umane și câteva *mărgel*e de pastă aparținând perioadei prefeudale — sec. III—IV e.n. (Informație N. Chidioșan). (S D)

74. Căpilna

La marginea vestică a localității, chiar pe malul stâng al Crișului Negru s-a depistat în anul 1960 o *așezare* dacică cu un material *ceramic* care datează *așezarea* în sec. I—II e.n. *Așezarea* necercetată a fost parțial distrusă de ape.

(N C)

75. Cărăndenl*, com. Lăzăreni

(N C)

76. Cărănzal*, com. Lăzăreni

(I O)

77. Cărăsău, com. Cociuba Mare

La sud de sat, pe valea Cărăsăului, la locul „Cetate” a fost descoperită *ceramică neolitică* (Tisa II — Tiszapolgár). Materialul se păstrează în Muzeul școlar din Petid.

Tot de pe valea Cărăsăului provin fragmente *ceramice* cenușii (printre care și fragmente de *chiupuri* dacice?) de epocă romană (sec. III e.n. ?) lucrate la roată și *cioburi* feudale timpurii? (inedit).

Informații: prof. I. Colțea — Cărăsău.

(S D)

78. Cărpnet*

(S D)

79. Căuașd*, com. Tulca

(S D)

80. Cefa

În perimetrul pescăriei, la locul „La Pădure” se află o *stațiune arheologică* (parțial distrusă de bazinele piscicole) cu mai multe nivele de locuire: neolitic, dacic de epocă romană, cioburi sarmatice? și din feudalismul timpuriu (sec. XI—XII e.n.) printre care amintim și fragmente de *cazane* de lut. Materialul se păstrează în Muzeul Institutului pedagogic din Oradea (inedit).

(S D)

81. Celca*

(IO)

82. Cetea*, com. Borod

(SD)

83. Celșoara, com. Ceica

Dintr-un loc neprecizat provin 2 monede republicane romane din argint.

(IO)

84. Cenaloș*, com. Ciuhoi

(SD)

85. Cetariu

În condiții de descoperire neprecizabile s-a găsit în hotarul localității un *tîrnăcop* de aramă cu brațele în cruce, aparținînd epocii eneolitice.

M. Roska, *A rézcsákányok*, în *Közlemények*, II, Cluj, 1942, 1, p. 38.

(NC)

86. Cherechlu

Dintr-un depozit mai mare de obiecte de bronz, s-au păstrat doar 2 *celturi*, 2 *seceri* cu limbă și 2 fragmente de *tablă* databile la sfîrșitul epocii bronzului.

M. Rusu, *Die Verbreitung*, p. 205.

(IO)

87. Cheresig, com. Girișu de Criș

Pe malul drept al canalului colector, în dreptul localității a fost descoperit un vas celtic.

Sînt semnalate mai multe monede imperiale romane.

În apropierea donjonului au fost descoperite *scărițe de șa*, și *pintenî*. Sondajul arheologic din anul 1902 a dezvelit o parte a *zidului de incintă*, s-au descoperit *vîrfuri de săgeți*, *unelte din fier*, *cahle*. (Inf. N. Chidioșan).

Dacia, N.S., p. 453

(DIS)

88. **Cherlu***, com. Oșorhei

(SD)

89. **Cheșa***, com. Cociuba Mare

(SD)

90. **Cheșereu**, com. Cherechiu

Din locuri neprecizate provin mai multe *topoare* de piatră. În „Pădurea Văró” (Văró erdő) au fost găsite două *topoare* de piatră tip calapod aparținând epocii neolitice.

Pe „Dealul Episcopului” (Püspök domb) *așezare* fortificată cu șanț din epoca de bronz cultura Otomani faza I—II. Pe „Insula Mare” (Nagy sziget) *așezare* din epoca de bronz cultura Otomani faza III. Dintr-un punct neprecizat provine un *vîrf de pumnal* din bronz. Tot într-un punct neprecizat (probabil „Dealul Bursucului”) a fost găsit un *depozit* de bronzuri compus din 1 *lange*, 3 *seceri*, 1 fragment de *celt* atribuite perioadei Hallstatt A. 1.

Dintr-un punct neprecizat provin 3 *denari* republicani romani aparținând probabil inventarului unui *mormînt*.

La marginea localității, pe fostul teren al lui Paksy Dezső, au fost găsite 3 *morminte* atribuite sarmaților.

Pe „Dealul Izvorului” (Forrásdomb) au fost găsite 9 *morminte* atribuite cu probabilitate gepizilor tirzii sau avarilor.

M. Roska, *Repertoriu*, p. 80; I. Ordentlich, *Arla*, p. 22; M. Rusu, *Die Verbreitung*, p. 207; M. Comșa, *Unele date privind regiunile din nord-vestul României în sec. V—IX*, în Centenar Muzeal Orădean, Oradea, 1972, p. 211; E. Chirilă, I. Emödi, Z. Nánási, *Descoperiri monetare antice în Transilvania (VIII)*, în *Acta M.N.*, VIII, 1971, p. 568.

(I O)

91. **Cheț**, localitate suburbană Marghita

De pe fosta fermă „Lukászy” provin 2 vase, probabil inventarul funerar a unor *morminte* databile în epoca bronzului.

M. Roska, *Repertoriu*, p. 121

(I O)

92. **Chiflc***, com. Copăcel

(NC)

93. **Chlorag***, com. Sirbi

(SD)

94. **Chlrăleu***, com. Chişlaz

(SD)

95. **Chlribiş***, com. Tăuteu

(SD)

96. **Chlstag***, com. Aştileu

(SD)

97. **Chlşcău**, com. Pietroasa

În hotarul localităţii speologii au cercetat mai multe *peşteri*: „Peştera Nandru”, „Peştera Dori”, „Peştera Sura Bogei” (Emil Racoviţă), „Peştera Huda Izbuclui de la Cetăţi”, „Peştera Anda de la Chişcău” care ar putea prezenta interes pentru arheologi.

(SD)

98. **Chlşirid**, com. Nojorid

În hotarul localităţii s-a descoperit într-o împrejurare necunoscută o *lamă* de obsidian.

Tot dintr-un punct neprecizat provine un *depozit* de bronzuri aparţinând orizontului cronologic al seriei de depozite Uriu — Dragomireşti.

M. Roska, *Repertoriu*, p. 130, s.v.; Al. Vulpe, *Ăxte*, p. 88 şi s.v.

(SD)

99. **Chlşlaz***

(SD)

100. **Cihel***, com. Sînmartin

(SD)

101. **Ciocoala**, com. Săcuieni

Dintr-un loc neprecizat provine 1 *tîrnăcop* de aramă din epoca eneolitică.

În raza localităţii este semnalată o *aşezare* din epoca bronzului. Din această aşezare provin numeroase *unelte* de os, *topor* de piatră, *greutate de ţesut* şi 1 *daltă* de bronz. În condiţii necunoscute a fost descoperit 1 *pandantiv lunulă* avînd un braţ rupt. În „Hotarul Csengeri” (Csengeri dülö) în anul 1957 a fost descoperit un *depozit* de bronzuri din care s-au păstrat: 1 *lanţ* orna-

mental de harnașament, 1 lopor de luptă cu disc și spin, 1 colier și 2 brățări.

Z. Nánási, *Repertoriul obiectelor de bronz din Muzeul de Istorie Săcuieni, în Crisia, IV, Oradea (sub tipar).*

(IO)

102. **Ciuhoi***

(SD)

103. **Ciulești***, com. Spinuș

(SD)

104. **Ciumeghlu**

În grădina C.A.P.-ului a fost descoperit în 1967 un *denar* republican roman (100—97 î.e.n.).

E. Chirilă, N. Chidloșan, S. Dumitrașcu, N. Steiu, *Descoperiri monetare antice din Transilvania (IV)*, în Studii și comunicări No. 14, Muzeul Brukenthal, Sibiu, 1969, p. 248.

(NC)

105. **Ciutelec***, com. Tăuteu

(SD)

106. **Cîmp***, oraș. Vașcău

(SD)

107. **Cîmpani**

În peștera „Dîmbul Colibii“ de pe valea Sighiștelului (peștera a II-a) s-au efectuat săpături paleontologice descoperindu-se, cu această ocazie, *material* neolitic ce se păstrează în Muzeul de Istorie al Transilvaniei din Cluj.

N. Vlăsa, *O contribuție la problema legăturilor culturii Tisa cu alte culturi neolitice din Transilvania*, în SCIV, 1, 1961, p. 17; D. Ignat, *Rep.*, p. 8 s.v.

(SD)

108. **Cîmpani de Pomezueu***, com. Pomezueu

(SD)

109. **Cîmp Moș***, oraș Vașcău

(SD)

110. Cocluba Mare

În partea de hotar „Cohărești” se află o stațiune arheologică cu două orizonturi de locuire: în prima vîrstă a epocii fierului (Hallstatt) și în sec. III—IV. e.n. Au fost descoperite din Hallstatt, mai multe vase mari de provizii (urne villanoviene) și un vâscior mic cu corpul în formă de rață cu cioc (askos). Din orizontul de epocă romană s-au descoperit numai *fragmente ceramice* cenușii, pîntre care și o *toartă de amforă?* avînd imprimată pe ea o stampilă.

La punctul „Fîntînița”, între sat și valea „Rătășel” se găsește o a doua stațiune arheologică cu 3 nivele de locuire: *ceramică* neolitică, hallstattiană și un orizont puternic cu *locuințe* ale dacilor liberi de epocă romană (sec. II—III e.n.), în care s-a descoperit *ceramică* lucrată cu mina și la roată, printre care amintim *chiupuri* mari, cenușii, de veche tradiție autohtonă.

S. Dumitrașcu, *Cercetări arheologice în Depresiunea Holodului (I) (Săpăturile de la Cociuba Mare, j. Bihor)*, în *Crisia*, III, 1973, pp. 139—161.

(SD)

111. Cociuba Mică, com. Pietroasa

Încă Emil Racoviță cunoaște „Peștera de la Ponor” din hotarul satului, prezentînd importanță pentru speologi, dar în care ar putea să existe și urme de locuire umană.

(SD)

112. Codrișoru*, com. Aușeu

(SD)

113. Codru*, com. Șoimi

(SD)

114. Cohanl*, com. Abram

(SD)

115. Colești*, oraș Vașcău

(SD)

116. Copăcel*

(SD)

117. Copăcenl*, com. Simbăta

(SD)

118. **Corbești***, com. Ceica

(SD)

119. **Corboala***, com. Boianu Mare

(IO)

120. **Cordău***, com. Sinmartin

(SD)

121. **Cornișești***, com. Dobrești

(SD)

122. **Cornițel***, com. Borod

(SD)

123. **Coșdeni***, com. Pomezau

(SD)

124. **Cotiglet**, com. Ceica

Dintr-un loc neprecizat provine un fragment de *topor* de piatră aparținând epocii neolitice.

Tot dintr-un punct neprecizat provine un *tîrnăcop* de aramă cu un singur tăiș, aparținând epocii eneolitice.

M. Roska, *A rézcsákányok*, în *Közlemények*, 1942, II, p. 40

(SD)

125. **Crestur**, com. Abrămuț

Pe promontoriul „Cetățuia” așezare fortificată cu șanț și val de apărare din epoca bronzului cultura Otomani faza I și II.

I. Ordentlich, *Aria*, p. 22

(IO)

126. **Cresula***, com. Curățele

(IO)

127. **Crîștioru de Jos***

(IO)

128. **Crîștioru de Sus***, com. Crîștioru de Jos

(IO)

129. Crincești*, com. Dobrești

(IO)

130. Cubulcut, com. Săcuieni

Pe locul numit „Pădurea lui Frater” (Fráter erdő), așezare neolitică de unde provin numeroase *fragmente ceramice*. Din locuri neprecizate provin 1 *nucleu* de obsidian și 1 *topor* de piatră. De pe „Dealul bătrîn” (Öreg hegy) provine 1 *daltă* de aramă, 1 *tîr-năcop* de aramă cu un singur tăiș, *fragmente ceramice*, toate atribuite epocii eneolitice.

Dintr-un punct neprecizat provine 1 *depozit* de bronzuri, compus din 5 piese de *harnașament*, și 1 *lamă* de pumnal databile în faza Bronz D. Dintr-un alt punct neprecizat provine un *depozit* de bronzuri format din cca 30 de *tutuli*. Din locuri neprecizate provin numeroase *fragmente ceramice* aparținînd culturii Otomani. Sint semnalate mai multe *fragmente ceramice* hallstattiene din locuri neprecizate de pe raza localității.

M. Roska, *Repertoriu*, p. 138; Idem, *A rézcsákányok*, în *Közlemények*, II, 1942, II, p. 40; D. Ignat, *Rep.*, p. 9; M. Rusu, *Die Verbreitung*, p. 205.

(IO)

131. Cucuceni*, com. Rieni

(SD)

132. Cuieșd*, com. Brusturi

(SD)

133. Curățele*

(IO)

134. Curtuiuşeni

La „Ferma Mică” (Kis tanya) au fost scoase cîteva *fragmente* preistorice.

Pe „Dealul Cărmidăriei” (Égető hegy) au fost descoperite incidental vase de lut și *fragmente ceramice* aparținînd epocii de bronz. La acest punct s-a efectuat în 1932 un sondaj arheologic care a avut ca rezultat recuperarea unor *cești* aparținînd ultimei faze a culturii Otomani. Cercetările arheologice întreprinse în 1968 au sesizat un *nivel de locuire* datat, pe baza *materialului ceramic* și a unui *inel de buclă* în formă de barcă, la finele epocii

bronzului. Între materialele ceramice au fost descoperite *fragmente* aparținând culturilor Wietenberg III și Suciu de Sus. În condiții de descoperire necunoscute au fost găsite ocazional la „Dealul Căramidăriei” și în alte puncte din localitate mai multe *obiecte* de bronz (2 *brățări* cu capetele desfăcute, 1 *pumnal*, 1 *celt* de bronz, 1 *vîrf de lance*). Aparținînd tot epocii bronzului tardiv și începutul epocii hallstattiene amintim un *depozit* de bronzuri descoperit în 1953 într-una din grădinile din localitate. Depozitul se compune din 3 *brățări* masive, cu capetele desfăcute, 2 *seceri* cu limbă la mîner, 9 *turte* de bronz și partea superioară a unui *topor* cu aripioare. Aceleași perioade îi aparțin: un *mormînt* (probabil de incinerare) descoperit în 1946 și care avea ca inventar 1 *vas cu picior*, 1 *ceașcă*, 1 *farfurie* (castron?) și 1 *varigă* (?) de bronz; 1 *mormînt* cu o *urnă* funerară descoperit în 1947 la „Dealul Căramidăriei”.

Între vie și drumul care duce la gară, au fost scoase incidental în 1969 2 *morminte* de incinerare cu un bogat inventar arheologic date la finele hallstattului și atribuite dacilor.

Localitatea Curtuișeni a intrat în literatura arheologică mai ales datorită descoperirilor celtice. Sînt cunoscute cca 50 de *morminte* de înhumare și incinerare în groapă sau în urmă. Majoritatea lor provin din descoperiri întîmplătoare. Din această categorie amintim *mormîntul cu car de luptă*. Sondaje arheologice au fost întreprinse în 1932, 1936, 1938, și săpături de mai mare amploare în 1968 cînd au fost cercetate 11 *morminte* aparținînd ambelor rituri funerare. Ele se remarcă printr-un inventar funerar foarte bogat, unele avînd peste 20 de piese adiacente (*vase, cești, străchini, fibule de bronz și fier, brățări, colier, unelte*, etc.). Între produsele ceramice se remarcă vasele lucrate cu mîna de factură locală, precum și vasele celtice cu motive decorative împrumutate din repertoriul autohton. Covîrșitoarea majoritate a descoperirilor celtice provin de la „Dealul Căramidăriei”.

De la „Dîmbul livezii” (Liget domb) provin cîteva piese de fier (*umbo-uri*, de scut, *unelte*, etc.), descoperite în 1933 într-un *depozit* sau în morminte, date în sec. III—IV și atribuite eventual gepizilor timpurii.

Pe „Dealul Căramidăriei” se semnalează o așezare datată în secolele IX—XII în care s-a descoperit și o *monedă* bizantină. În 1931, a fost efectuată o săpătură arheologică la „Dealul capelei”

(Kápolna hegy) care a desvelit *ruinele unei biserici*, probabil romanică și 4 *morminte* cu inventar funerar specific sec. XI—XII.

M. Roska, *Repertoriu*, p. 80—81; I. Ordentlich, *Aria*, p. 22—23; N. Chidioșan, Grupa Suci de Sus în SCIV, 2, 1970, p. 288; Z. Nánási, *Repertoriul obiectelor de bronz din Muzeul de Istoric din Săcuieni*, în *Crisia*, IV, Oradea, 1974, (sub tipar; M. Rusu, *Die Verbreitung*, p. 205; Z. Nánási, *Morminte hallstattiene tîrzii de la Curtuișeni*, în *Studii și Comunicări*, 1969, Satu Mare, p. 85 sqq; VI. Zirra, *Beiträge*, p. 189, sqq; M. Roska, *Sépulture celtique à char de Érkörtvélyes*, în *Közlemények*, II, Cluj, p. 81—84; Idem, *Neuie keltische Funde von Érkörtvélyes*, în *Közlemények*, II, 1942, p. 35—39; Z. Nánási, *Descoperiri în necropola celtică de la Curtuișeni*, în *Crisia*, III, Oradea, 1973, p. 29 sqq; I. Bóna, *Az Újkortyáni germán lovas sir*, în *AE*, 2, Budapesta, 1961, p. 192 sq, fig. 9; S. Dumitrașcu, *Descoperiri arheologice din sec. IV—V. e.n.*, în *Centenarul Muzeal Orădean*, Oradea, 1972, p. 198; M. Rusu, *Contribuții arheologice la istoricul cetății Biharea*, în *AISC*, III, 1960, nota 14.

(N C)

135. **Cusuluș***, com. Lazuri de Beiuș

(I O)

136. **Cuzap***, com. Popești

(I O)

137. **Damîș***, com. Bratca

(I O)

138. **Delani***, oraș Beiuș

(I O)

139. **Delureni***, com. Bratca

(I O)

140. **Derna**

La sud-est de fabrica de asphalt pe „Dealul Comorii” (Kincses hegy, Schatzberg) sau „Peniza” a fost descoperită în perioada interbelică o *brățară* dacică de argint cu capete de animal (păstrată în colecția preotului Potoră din Marghita) și 2 *monede* de argint: 1 *denar* roman republican și 1 *monedă* de tipul *Dyrrhachium*, ambele ajunse în colecția ing. Iulius Barcsai din Deva.

Trebuie să precizăm că în prezent locul unde s-a făcut descoperirea „Dealul Comorii” („Dealul cu bani”) se află în hotarul cătunului satului Săcălășău Nou.

C. Daicoviciu, *Neue Mitteilungen aus Dazien*, în *Dacia*, VII—VIII, 1937—1940, Buc., 1941, pp. 322—323, s.v.

(S D)

141. **Dernișoara***, com. Derna (I O)
142. **Dicănești***, com. Drăgești (I O)
143. **Dijir***, com. Abram (I O)
144. **Diosig**

În anul 1892 a fost descoperit într-un loc neprecizat un *topor* de piatră de tip calapod. Un *topor* identic a fost găsit în locul de hotar numit „Belső Báji”. Ambele descoperiri se încadrează în epoca neolitică.

În via de pe dealul „Janca mică” (Kis Janka) s-a găsit un *tîrnăcop* de aramă cu brațele în cruce, databil în epoca eneolitică. Dintr-un loc neprecizat provine 1 *celt* de bronz databil la sfîrșitul epocii de bronz. Pe terasa superioară a Văii Erului, în locul numit „Colonie”, *așezare* din epoca bronzului din faza I și II a culturii Otomani. În același loc a fost descoperit 1 *mormînt* de înhumatie în poziție chircită, aparținînd unui copil avînd drept inventar 2 vase. Mormîntul se poate data în faza a III-a a culturii Otomani.

În diferite puncte de pe raza localității se semnalează un număr relativ mare de *tumuli* aparținînd unor epoci neprecizate. Pe dealul viilor, *cimitir* de incineratie celtic. Din inventarul acestor *morminte*, amintim în mod special 3 *brățări* din bronz cu semiove.

Din loc neprecizat, un *tezaur* de monede republicane romane.

M. Roska, *Repertoriu*, p. 40 sq; Idem, *A rézcsákányok in Közlemények*, II, 1942 p. 30; V. Pirvan *Getica*, p. 542, 706, 786, fig. 375; VI. Zirra, *Beiträge*, p. 196; M. Chișescu, *Descoperirea monetară la Beiuș*, în *Studii și cercetări de numismatică*, IV, 1968, p. 361.

(I O)

145. **Dobrești***

(I O)

146. **Dobriclonești**, com. Măgești

Pe „Valea Dobricloneștilor” spre Săcășeni în locul numit „Măisus de Bodeuți”, s-a găsit un *topor* de piatră cu gaură de înmănusare databil în epoca neolitică.

Inf. L. Borcea.

(I O)

147. **Dolea***, cum Suplacu de Barcău

(IO)

148. **Drăgănești***

(IO)

149. **Drăgești***

(IO)

150. **Drăgoteni***, com. Remetea

(IO)

151. **Dumbrava***, com. Holod

(IO)

152. **Dumbrăvanl***, com. Buntești

(IO)

153. **Dumbrăvlța***, com. Holod

(IO)

154. **Dumbrăvlța de Codru***, com. Șoimi

(IO)

155. **Dușești**, com. Ceica

Dintr-un punct neprecizat provine o măciucă de piatră șlefuită, aparținând probabil epocii neolitice.

Inf. N. Chidioșan

(IO)

156. **Făncleca***, com. Abrămuț

(IO)

157. **Felcherlu***, com. Oșorhei

(IO)

158. **Fegernlc***, com. Sîrbi

(IO)

159. **Fegernlcu Nou***, com. Sîrbi

(IO)

160. **Fenerlș***, com. Pocola

(IO)

161. **Ferice***, com. Buntești (DI S)
162. **Flniș*** (NC)
163. **Fizlș***, com. Finiș (IO)
164. **Finațe***, com. Cîmpani (IO)
165. **Fișca***, com. Vîrciorog (IO)
166. **Foglaș***, com. Suplacu de Barcău (IO)
167. **Fonău***, com. Husasău de Tinca (IO)
168. **Forău***, com. Uileacu de Beiuș (IO)
169. **Foroslg***, com. Holod (IO)
170. **Fughiu**, com. Oșorhei

În literatura de specialitate descoperirile sînt semnalate la Fughiu — Oșorhei (Fugyivásárhelyről) nefăcîndu-se distincție între cele două localități.

La sfîrșitul secolului trecut au fost descoperite aici 3 *tipare* de gresie pentru turnat, 2 *seceri*, 1 *pumnal* și 1 *vîrf de lance*, provenite probabil dintr-un atelier local de turnare de la finele epocii bronzului.

Hoemes Móricz, *Őskori és római leletek Magyarországból a Bécsei udvari természettudományi Múzeumban*, în AE, XXIV, 1904, p. 208, fig. 1—3; V. Pirven, *Getica*, p. 318.

(NC)

171. **Galoșpetru**, com. Tarcea

Din „Pădurea Fráter” (Fráter erdő) provin numeroase *unelte* din cremene atribuite mouserianului.

Tot din același loc sînt semnalate și *topoare* de piatră din epoca neolitică. *Așezări* din aceeași epocă se cunosc pe „Dealul

legii" (Törvény domb) și în locul numit „Groapa culut (Sárgaföldes gödör).

Din epoca de bronz se cunosc așezări în punctele „Podul cu cinci găuri" (Ötlyukas hid), aparținând culturii Otomani faza II și pe grindul din „Pădurea Fráter" (Fráter erdő), aparținând culturii Otomani faza III. La „Ferma Mică" (Kis Tanya) s-a găsit un depozit mare de obiecte din bronz, atribuite fazei finale a epocii bronzului.

Tot din „Pădurea Fráter" sînt amintite 5 monede imperiale romane fără datare precisă, cît și numeroase fragmente ceramice, lucrate la roată, atribuite sec. IV e.n.

În anul 1954 pe „Dîmbul Morii" (Malom domb) a fost găsit un mormînt de inumație databil în sec. X pe baza inventarului adiacent.

M. Roska, *Repertoriu*, p. 96; D. Ignat, *Rep.*, p. 9; I. Ordentlich, *Aria*, p. 23; N. Chidioșan, *Mormîntul din perioada feudalismului timpuriu de la Gălospetreu (Raion Marghita)*, în *Studii și Comunicări*, 12, Muzeul Brukenthal, Sibiu, p. 237 sqq; M. Rusu, *Die Verbreitung*, p. 206; Z. Székely, *Știri cu privire la unele descoperiri monetare din Transilvania*, în *SCN*, I, Buc., 1957, p. 472.

(IO)

172. **Gălășeni***, com. Măgești

(IO)

173. **Gălățani***, com. Tileagd

(IO)

174. **Gepiș***, com. Lăzăreni

(NC)

175. **Gepiu**, com. Cefa

Dintr-un loc neprecizat s-au descoperit izolat 1 topor de piatră șlefuită și 1 celt de bronz. Dintr-o eroare localitatea a intrat în literatura de specialitate și ca loc de descoperire a unor topoare de luptă din bronz, acestea fiind găsite de fapt la „Pusta Gepiu" de lîngă Roșiori, com. Diosig.

M. Roska, *Repertoriu*, p. 100/5

(NC)

176. **Gheghie***, com. Aușeu

(N C)

177. **Ghenetea**, com. Vișoara

În anul 1968 au fost descoperite întâmplător într-o nisipărie din dreapta drumului dintre Marghita și Ghenetea, în hotarul satului, 4 *castroane* și 1 *strachină*, lucrate la roată din pastă fină cenușie. Vasele sînt ornamentate cu motive ștampate (cerculețe, rozete, figuri geometrice) imitînd ceramica romană *terra sigillata*. Datează din sec. III—IV e.n. și pot fi atribuite populației autohtone — dacilor liberi de epocă romană din bazinul Barcăului, — sau neamurilor „barbare” pătrunse ulterior în aceste părți. Se încadrează în orizontul cultural cu *ceramică stampată*, cenușie, (tipul Blažice?). Descoperirea fiind făcută în condiții *nesigure*, nu se pot aduce alte precizări de ordin cultural — istoric.

S. Dumitrașcu, Z. Nănăsi, *Ceramică descoperită la Ghenetea (j. Bihor), în Satu Mare. Studii și Comunicări*, Satu Mare, 1972, pp. 227—295.

(S D)

178. **Ghida***, com. Balc

(I O)

179. **Ghigbișeni***, com. Rieni

(N C)

180. **Ghlorac***, com. Ciumeghiu

(I O)

181. **Gînta**, com. Căpîlna

Din hotarul satului dintr-un loc neprecizat provin *unelte* de obsidian aparținînd epocii neolitice.

(N C)

182. **Gîrîșu de Criș**

În hotarul localității sînt cunoscute mai multe stațiuni arheologice, datorate săpăturilor sau cercetărilor de teren efectuate aici:

1. În punctul „La rîturi” a fost cercetată o *așezare* aparținînd culturii Coțofeni suprapusă de o *așezare* din prima epocă a fierului (Hallstatt). La suprafață au fost descoperite de asemenea *fragmente*

ceramice aparținând sec. IX—XII precum și buze de cazane pece-
nege.

2. În punctul „Alceu” așezare tip tel, întărită cu șanț de apă-
rare aparținând culturii Otomani faza I—III. Au fost executate
cercetări sistematice.

3. În punctul „Peste Criș” sau „Între poduri” a fost cercetată
o așezare din prima epocă a fierului și au fost descoperite mate-
riale ceramice din sec. II—III e.n., precum și ceramică aparținând
sec. IV e.n.

4. În cartierul „Pietroasa” pe malul canalului colector așezare
dacică din sec. I î.e.n.—I.e.n.

5. În hotarul Alceu, punctul „Fântina lui Ivani” a fost desco-
perită ceramică aparținând sec. IV e.n.

6. În punctul „Romon” au fost descoperite fragmente ceramice
date în sec. VI—VIII e.n.

7. În punctul „Gherand” au fost descoperite vase din sec.
XIII—XIV.

S. Dumitrașcu, *Colecția arheologică „Eugen Poloton”,* în *Lucrări științifi-*
cice, I, Institutul pedagogic, Oradea, 1967, p. 73—79; Idem, Așezări și des-
coperiri dacice I, p. 247—248; Idem, Așezarea Coșofeni de la Giriș Rături,
în Lucrări științifice, II, Institutul Pedagogic, Oradea, 1968, p. 258—264;
I. Ordentlich, *Aria, p.*

(D I S)

183. Girișu Negru*, com. Tinca

(S D)

184. Giulești*, com. Pietroasa

(I O)

185. Goila*, com. Căbești

(NC)

186. Grădinari*, com. Drăgănești

(N C)

187. Groși*, com. Aușeu

(N C)

188. Gruilung*, com. Lăzăreni

(N C)

189. **Gurani***, com. Pietroasa

(NC)

190. **Gurbedlu***, com. Tinca

(S D)

191. **Gurbești***, com. Căbești

(NC)

192. **Gurbești***, com. Spinuș

(I O)

193. **Haieu**, com. Sînmartin

Pe malul Peței și în grădinile ce se aliniază de-a lungul ei se semnalează o așezare neolitică cu *fragmente ceramice, vetre de foc* etc.

În hotarul localității au fost descoperite izolat mai multe *monede* romane. Astfel, în 1884 o *monedă* imperială de argint (Faus-tina junior), în 1874 *denar* imperial (Hadrian), iar în 1893 alte 3 *monede* romane (?).

În jurul bisericiuței de la marginea satului au fost descoperite *schelete umane*.

D. Ignat, *Rep.*, p. 10; Bucur Mitrea, *Découvertes recentes et plus anciennes de monnaies antiques et byzantines en Roumanie*, în *Dacia*, N.S., XI, 1967, p. 387.

(NC)

194. **Hăucești***, com. Spinuș

(NC)

195. **Hidiș***, com. Pomezau

(NC)

196. **Hidișel***, com. Dobrești

(NC)

197. **Hidișelu de Jos***, com. Hidișelu de Sus

(NC)

198. **Hidișelu de Sus***

(NC)

199. **Hincbîrlîș***, com. Lazuri de Beiuș

(NC)

200. **Hîrşeşti***, com. Cîmpani

(NC)

201. **Hodlş**, com. Holod

În vara anului 1969 în curtea casei lui Galea Petru s-a descoperit un *tezaur* de podoabe de aur compus din următoarele piese: 1 *brăţară* cu secţiune ovală, *alta* cu secţiunea rombică, 2 *brăţări* cu capetele terminate în câte 2 spirale, 1 *inel de buclă* în formă de barcă, 3 *inele* din placă, *pandantive*, *nasturi*. Tezaurul se încadrează la sfîrşitul epocii de bronz şi începutul epocii de fier (Br. D — Ha A).

În hotarul satului se găsesc 3—4 *tumuli* ce s-ar putea lega de descoperirea tezaurului (inf. S. Dumitraşcu).

M. Rusu, *Consideraţii asupra metalurgiei aurului din Transilvania în bronz D şi Hallstatt A*, în *Acta M.N.*, IX, Cluj, 1972, p. 46.

(NC)

202. **Hodlşel***, com. Şoimî

(NC)

203. **Hodoş***, com. Sălard

(NC)

204. **Holod***

(S D)

205. **Homorog***, com. Mădăras

(SD)

206. **Hotar***, com. Teţchea

(NC)

207. **Hotărel***, com. Lunca

(NC)

208. **Husasău de Criş***, com. Ineu

(NC)

209. **Husasău de Tlnca***

(S D)

210. **Huta***, com. Boianu Mare

(NC)

211. Huta Voievozi*, com. Sinteu

(NC)

212. Ianca*, com. Diosig

(I O)

213. Ianoșda, com. Mădăras

În 1898 în vatra satului s-a descoperit o *măciucă* din bronz datată la sfârșitul epocii de bronz.

În 1902 s-a descoperit într-un loc neprecizat un *topor* de piatră și mai multe *mărgele* de pământ (pastă) provenind probabil din inventarul funerar al unui mormânt din perioada comunei primitive.

În 1896 în urma unei sumare cercetări arheologice s-au descoperit urmele unui sat medieval la punctul numit „Cînepiște” (Kenderföld). Au fost scoase vase de lut, *cahle*, *vîrfuri de săgeți*, *cuie*, *pintenii*, *zăbale*, etc.

(NC)

214. Inand, com. Cefa

Hotarul satului Inand, spre Cefa, este străbătut de *valurile de pământ* din vestul patriei noastre, care străbat Banatul și Crișana de la sud spre nord. Sînt construcții antice (val și șanț) de pământ, datînd, pare-se, din sec. IV e.n. Au fost ridicate de romani în fața atacurilor barbare venite dinspre est, ca o linie *îndepărtată de siguranță* a Dunării mijlocii. Se aseamănă și se pare că au jucat acelaș rol, în strategia romană a Imperiului tîrziu, ca Brazda lui Novac în Muntenia, pentru linia de apărare a Dunării de Jos. (Inedit).

S. Dumitrașcu, *Contribuții la cunoașterea granițelor de vest a Daciei romane*, în *Acta M.N.*, VI, Cluj, 1969, pp. 483—491, fig. 1.

(S D)

215. Incești*, com. Ceica

(NC)

216. Ineu*

(NC)

217. Ioaniș*, com. Finiș

(NC)

218. **Iteu***, com. Abram (NC)
219. **Iteu Nou***, com. Abram (NC)
220. **Izbuc***, com. Cărpinet (NC)
221. **Izvoarele***, com. Viișoara (NC)
222. **Josani***, com. Căbești (NC)
223. **Josanl**, com. Măgești
- Dintr-un loc neprecizat provin 6 *tîrnăcoape* de aramă cu brațele în cruce ce se pot încadra în epoca eneolitică.
- Tot dintr-un punct neprecizat provine un *depozit* de obiecte de bronz compus din 19 *celturi*, și mai multe *deșeuri* de *turnare* databile în faza Hallstatt B. 1.
- M. Roska, *Repertoriu*, p. 142; Idem, *A rézcsákányok*, în *Közlemények*, II, 1942, p. 40; M. Rusu, *Die Verbreitung*, p. 208; V. Pirvan, *Getica*, p. 410.
- (IO)
224. **Lacu Sărat***, com. Pomezeu (NC)
225. **Lazurl***, com. Roșia (NC)
226. **Lazuri de Beluș*** (NC)
227. **Lăzăreni*** (NC)
228. **Lelești***, com. Buntești (NC)
229. **Leheceni***, com. Cărpinet (NC)

230. **Leș**, com. Nojorid

În hotarul satului se află o *așezare* de tip tel de pe care au fost culese în periegheză arheologică *cioburi* Coțofeni (materia-
lele se păstrează la Institutul pedagogic Oradea).

(S D)

231. **Livada Beiușului***, com. Drăgănești

(NC)

232. **Livada de Bihor**, com. Nojorid

Pe valea Alceului la punctul „Poligonul Turcilor” s-au des-
coperit *cioburi* neolitice.

La marginea sud-vestică a satului, pe un platou, au fost gă-
site în 1970 resturile unui *cimitir*, din care s-a recuperat un vas,
de lut lucrat la roată și un vas lucrat cu mîna aparținînd dacilor
din a 2-a vîrstă a epocii fierului (inf. N. Chidioșan).

În amintitul punct „Poligonul Turcilor” apar, în urma ară-
turilor de primăvară *cioburi* lucrate din pastă cenușie, datînd din
sec. I—II. e.n. În asociere cu această ceramică s-a găsit și *olărie*
lucrată cu mîna din pastă poroasă, prost arsă. Se pare că avem
de-a face cu o *așezare* a dacilor liberi din epocă romană din Cri-
șana (inedite).

La marginea de sud a satului, în grădinile particulare ale
locuitorilor, apar *cioburi* feudale timpurii. Pe platoul unde s-au
descoperit resturile *cimitirului* dacic săpăturile arheologice au
dezvelit o *așezare* din sec. XI—XII, cu *olărie* specifică între care
amintim și fragmente de cazane de lut.

(S D)

233. **Loranta***, cătun al satului Cuieșd, com. Brusturi

(NC)

234. **Lorău**, com. Bratca

Cercetările executate în „Peștera Boiului”, în 1930, au desco-
perit aici *unelte* de piatră cioplită din moustertianul superior
(epoca paleolitică).

Nivelele culturale sesizate aici aparțin culturii Tisa sau Biikk
(*ceramică pictată*), culturii Coțofeni și secolelor IX—XI. Atribui-

rile cronologice și culturale s-au făcut pe baza bogatului material ceramic descoperit în peșteră.

M. Roska, *Repertoriu*, p. 141.

(N C)

235. Lugașu de Jos*

(N C)

236. Lugașu de Sus*, com. Lugașu de Jos

(N C)

237. Lunca*

(N C)

238. Luncasprle*, com. Dobrești

(N C)

239. Luncșoara*, com. Aușeu

(N C)

240. Lupoia*, com. Holod

(N C)

241. Marghita

Din loc neprecizat *fragment de vas și cuțit* de obsidian atribuite epocii neolitice.

Se menționează ca descoperiri întâmplătoare o *verigă* de aur avînd secțiunea patrulateră și un *buzdugan* de bronz în formă de stea, în patru muchii cu vârful ascuțit.

I. Hampel, *Múzeumok és Társulatok*, în *AE*, XI, 1891, p. 83; M. Roska, *Repertoriu*, p. 157.

(I O)

242. Margine, com. Abram

Din loc neprecizat de pe teritoriul localității provin *fragmente ceramice* aparținînd epocii neolitice.

D. Ignat, *Rep.*, p. 10.

(I O)

243. Mărțihaz*, com. Mădăras

(N C)

244. **Mădăras***

(N C)

245. **Măgești***

(NC)

246. **Măgura***, com. Pietroasa

(N C)

247. **Meziad**, com. Remetea

În „Peștera Meziadului” au fost descoperite întâmplător *cioburi* neolitice pictate (Tisa) și în anul 1972 o jumătate de vas dacic de factură arhaică. Acest vas a ieșit la iveală cu ocazia efectuării unor săpături și amenajări turistice executate de ghizii peșterii și astfel nu se cunosc alte detalii arheologice (vasul este inedit).

D. Ignat, *Rep.*, s.v.

(S D)

248. **Mlerag***, com. Târcaia

(N C)

249. **Mierlău**, com. Hidișelu de Sus

În raza satului s-a descoperit o *monedă* grecească de tip Meroneia.

B. Mitrea, în *Dacia*, N.S. XII, 1968, p. 447

(NC)

250. **Miersig***, com. Husasău de Tinca

(NC)

251. **Mihai Bravu**, com. Diosig

Pe teritoriul satului, în diferite locuri, neprecizate, s-au găsit cu ocazia lucrărilor agricole *cioburi* atestând *ășezări* din următoarele epoci: neolitic (cultura Tisa II ?); epoca bronzului — cultura Otomani, faza II și III. Din *stațiunea* Otomani provin numeroase materiale arheologice: *cești*, *fragmente de vase mari* de provizii ornamentate cu *brîuri alveolate*, *piese de cult*, dintre care amintim o *roată de car* de cult ornamentată cu motivul soarelui. Probabil în aceeași *stațiune* au fost găsit și *cîteva* *fragmente de vase hallstattiene*.

Dintr-o așezare a dacilor liberi de epocă romană provin mai multe *fragmente de vase cenușii, oale și chiupuri* ornamentate cu linii simple incizate sau linii în val obținute prin lustruire. Materialul este *inedit* și se păstrează la Școala generală din sat. (Inedite).

(SD)

252. Miheleu, com. Lăzăreni

În hotarul satului, într-un loc neidentificat, au fost descoperite 2 *topoare* neolitice de piatră (de formă trapezoidală. Se păstrează în Muzeul Institutului pedagogic din Oradea (Inedit).

(SD)

253. Mișca, com. Chișlaz

În hotarul satului s-au făcut mai multe descoperiri întâmplătoare, după cum urmează: într-un loc neprecizat, un *topor* de piatră (trahit) din neolitic?, se păstrează în Muzeul de Istorie al Transilvaniei din Cluj (Inv. Nr. IV/2370); tot dintr-un loc neprecizat se amintește în vechile colecții ale muzeului din Oradea un *topor* de cupru (Inv. Nr. 445); din locul „Kölyuk” au ajuns în colecția Appan G., apoi într-o colecție particulară la Valea lui Mihai, 2 *brățări* de bronz, un *arc de fibulă* de bronz și un *celt* de bronz. În 1974 a intrat în posesia muzeului din Oradea un depozit de bronzuri (piese de harnașament) descoperit în apropierea satului și datat la începutul Hallstattului. La locul „Fântâna Sasului” (Sáskút) s-a găsit *ceramică* dacică de epocă romană și post romană (sec. III—IV e.n.). Informație prof. M. Kovács — Mișca (Inedit).

În 1904 s-a descoperit o *monedă* romană imperială (Constantin cel Mare).

M. Roska, *Repertoriu*, p. 181, s.v.; B. Mitrea, în *Dacia*, XI, 1967, p. 387.

(SD)

254. Mizleș*, com. Drăgănești

(NC)

255. Moșești*, com. Pietroasa

(NC)

256. Munteni*, com. Bulz

(NC)

257. Nădar*, com. Spinuș (NC)
258. Nlmăleşti*, com. Curățele (NC)
259. Nluved*, com. Biharea (NC)
260. Nojorid* (NC)
261. Nucet* (NC)
262. Ogeşti*, com. Simbăta (NC)
263. Olcea* (NC)
264. Olosig*, com. Săcuieni (NC)
265. Oradea

Descoperirile întâmplătoare și cercetările arheologice sistematice au conturat în perimetrul oraşului mai multe aşezări neolitice, care în majoritate aparţin culturii Tisa. Amintim *staţiunile* din sud şi sud-estul oraşului („Platoul Salca”), „Gheţaria” din faţa Fabricii de bere, cimitirul „Rulikovszky”, Cartierul Seleuş — lângă canalul de drenare, cariera de nisip din stînga drumului Oradea—Băile Félix), pe cele din estul Oradei („Dealul Promontor” — din dealurile viilor); apoi în nord (Cartierul loşia — pe malul stîng al Peţei) şi în fine aşezarea din Parcul Petőfi. Săpăturile arheologice întreprinse între 1959—1962 pe Platoul Salca la locurile cunoscute deja în literatura arheologică sub denumirea „Căramidăria Guttman” şi „Gheţarie”, au dezvelit mai multe *locuinţe platforme, semibordeie, gropi de provizii, vetre de foc, şi un mormînt înhumat în poziţie chircită*. Din perimetrul aşezărilor menţionate au fost recuperate un număr mare de vase, *fragmente ceramice* (între care multe pictate), *unelte*, de piatră şi os, etc. Din locuri neprecizabile dar tot de pe raza oraşului au fost descoperite mai multe *topoare şi dăiţi* de piatră şlefuită sau *unelte* microlitice aparţinînd epocii neolitice.

Tot în punctele cercetate prin săpături, a fost surprins și orizontul cronologic și cultural al perioadei de trecere spre epoca de bronz (eneolitic, epoca de cupru). Amintim descoperirea într-un *bordei* neolitic târziu (Tisa III) a unui *ac* și a unui *fragment* de *topor* cu brațele în cruce. Au mai fost descoperite *locuințe*, precum și vase ceramice aparținând culturilor Coțofeni și Baden. În 1897 s-a descoperit tot la Oradea mai mulți *idoli* de aur contemporani acestei perioade și 2 *tîrnăcoape* de aramă.

Bogatul material ceramic și metalurgic (obiecte de bronz) aparținând epocii bronzului a apărut în mai multe puncte (Salca „Fîntîna lui Bone”, „Cimitirul Rulikovszky”, etc.) ne indică *așezări* intens locuite și de lungă durată populată de purtătorii culturii Otomani. În *inventarul ceramic* au putut fi sesizate *materiale de import* provenite din culturile vecine și contemporane: Pecica, Wietenberg, Vatina etc. De la fosta „Cărămidărie Knopp” de pe malul stîng al Crișului Repede provine un mic *depozit* de bronzuri din care amintim un mic *pumnal* și o *sabie*.

Sfîrșitul epocii bronzului și începutului epocii de fier „Hallstatt” îi sînt atribuite: *materiale ceramice* de tip Suci de Sus și Gava; un *cimitir* cu urne de tip Egyek descoperit în „Cimitirul Rulikovszky”; un *tezaur* de obiecte de aur descoperit în 1890 în apropierea orașului, compus dintr-un *lanț* cu 4 verigi, un *pandantiv* semilunar, *mărgea* etc., un alt *tezaur* de aur compus din 24 de *brățări* descoperit în 1911 în zona estică a orașului în fosta „Cărămidărie Rimanóczy Kálmán”; un *depozit* de obiecte de bronz fiind în majoritate *piese de harnașament*, găsit întîmplător în zona vestică a orașului la „Pusta lui Mișca” (Micske Pusztá) și un alt *depozit* cu *celturi*, *discuri* și *piese de harnașament*.

Epoca hallstattiană este reprezentată prin mai multe descoperiri între care amintim în primul rînd *așezările* de această vîrstă de pe platoul Salca și alta care se întindea din „Cimitirul Olosig” pînă spre Spitalul de copii. O serie de descoperiri întîmplătoare mai vechi (4 *săbii* de bronz cu „cupă” la mîner, 1 *fibulă* de tip passementerie, 1 *situlă* de bronz, *celturi* etc., precum și un *mormînt* inhumat avînd ca inventar o *fibulă* de tip Certosa cu capul decorat) toate avînd ca proveniență platoul Salca, completează o serie de cercetări mai recente privind această perioadă (un *mormînt* cu *urnă* și *capac* *piese* de bronz etc.).

Cîteva descoperiri întîmplătoare din Oradea (fosta „Cărămidărie Guttmann”) par să indice aici o *așezare* dacică din a 2-a

vîrstă a fierului — La Tène și un cimitir celtic cu *morminte* de incinerare și inhumare. Printre piesele recuperate amintim *fragmente ceramice*, o *fibulă* de tip Dux clasic, un fragment de *sabie*, un *castron* bitronconic, etc.

Civilizația dacică, este reprezentată printr-un număr mare de descoperiri semnificative. Au fost identificate 3 *așezări*: „Oradea — Salca” cercetată între 1959—1961 și datată între sec. I î.e.n.—II e.n.; „Dealul Viilor” datată pe baza *ceramicii* în sec. II î.e.n.—II e.n. și la „Sere” unde vasele cenușii lucrate la roată se încadrează în sec. II e.n. Pe platoul Salca s-au descoperit în 1959 mai multe *morminte* dacice de incinerare în groapă atribuite pe baza *ceramicii romane* de import în sec. II e.n. În 1897 în zona dealurilor de pe versantul drept al Crișului s-au descoperit urmele unei *turnătorii* (topitorii). În raza orașului au apărut și 3 *tezaur*e dacice de *podoabe* de argint. În 1885, la fosta „Cărămidărie Rimanóczy Kálmán”; în 1893 dintr-un loc neprecizat și în 1970 în zona vestică la „Sere”. *Tezaur*ele cuprind *fibule*, *brățări*, *pandantive*, *torquesuri*, *diademă*, *colier* etc. Mai multe descoperiri *numismatice* întregesc tabloul istoric al acestei civilizații de pe teritoriul orașului și împrejurimilor. Menționăm următoarele descoperiri: 1 *monedă* grecească provenită din Maroneia (sec. III î.e.n.); *monede* emise de orașele Dyrrhachium și Appolonia (sec. II—I î.e.n.), 1 *tezaur* de monede dacice de argint recuperat în 1965 dintr-un loc situat la nord de Oradea (sec. II î.e.n.), 1 *monedă* dacică recuperată încă în 1871, un *tezaur* de 60 de *monede* republicane romane găsite pe „Dealul Viilor” (sec. I e.n.), altă *monedă* republicană romană intrată la Muzeul din Oradea în 1872, etc. Acestea le putem adăuga o serie de *monede* sau *tezaur*e imperiale romane de sec. II—IV (în „Cartierul Seleuș” — 1904 etc.). Dovezile arheologice atribuite perioadei prefeudale dovedesc o continuitate de civilizație și cultură materială. În 1961, săpăturile arheologice întreprinse la „Salca” au dezvelit un *mormînt* de inhumare a cărui inventar (*fragment de fibulă*) îl datează în sec. III și poate fi atribuit sarmaților. Veacului al VI-lea îi pot fi atribuite o *fibulă* de bronz cu capetele terminate în forma unor bulbi de ceapă, o *oglină* și un vas dacic mare de provizii (chiup), descoperite în timpul săpăturilor la „Salca”. Nivelului sec. V îi aparțin *mormintele* de inhumare descoperite în 1936 la „Ghețarie” și care au avut drept inventar funerar *pieptene* de os, *cataramă*, 2 *fibule* de bronz, *măști* etc. De la „Salca” (fosta „Cărămidărie Guttman”) provin 3

morminte apărute în 1872 și în 1908. Primele două au fost însoțite de o *fibulă* de argint cu o piatră semiprețioasă, o *cataramă* de argint de formă patrată, *mărgеле*, *fragmente de plăci* din argint. Cel descoperit în 1908 avea o *fibulă* mare digitată și *mărgеле* de argint aurit.

În 1961 s-a dezvelit un alt *mormînt* de înhumăție foarte distrus care avea ca inventar *mărgеле* și un fragment de *piepten* cu dinți bilaterali. În 1963 s-au descoperit incidental alte *morminte* de la care s-au recuperat fragmentele unei *săbii* de fier, *vîrfuri* de *săgeată* și mai multe vase de lut. În 1970 s-a mai adăugat acestora o *cană* și un *pahar* de sticlă. Tot ca loc de descoperire „Salca” mai putem aminti 2 *fibule* fragmentare cu placă semidiscoidală, 1 *umbo* de *scut* din fier și o *fibulă* *digitată* din bronz datat însă aceasta din urmă într-o perioadă mai tîrzie (sec. VI—VII).

Așezarea care se întindea de la actualul depozit de lemne, de pe drumul care duce la Băile Felix, la Fabrica de bere, cercetările arheologice întreprinse în 1960 au descoperit *bordeie*, *gropi menajere* și un *cuptor* de *ars pîine*, precum și vase de lut, *fragmente ceramice* și *unelte de fier* a aparținut unei populații românești sau slavo-române din veacurile IX—X. Acestei așezări îi corespunde și *cimitirul* cercetat în apropiere, din care au fost dezvelite 7 *morminte*. Un *cimitir* parțial contemporan (sec. X—XII) a fost sesizat în 1893 în apropierea „Cazărmii Husarilor” lîngă podul Decebal, de unde au fost recuperate mai multe *po-doabe* de tip Bjelo—Brdo. În aceste prime secole din perioada feudalismului timpuriu se poate încadra și un mic *tezaur* de *monede* ungurești aflate în 1912 pe „Calea Aradului” (*Drenari* de argint emiși de regele Ladislau I și o *monedă* de aur bizantină). În 1958 la „Salca”, săpăturile arheologice au dezvelit un interesant *semi-bordei* cu un bogat *material ceramic* precum și un mic *hambar* de grîu, aflat sub podeaua casei. Pe baza ceramicii *semibordeiului* a fost datat în sec. XIII. Aceluiaș secol îi corespund un alt *bordei* cercetat în 1959, mai multe *gropi menajere* toate descoperite la „Salca”. În 1968 de pe strada Dimitrie Cantemir a intrat în colecția muzeului orădean un *tezaur monetar* feudal datat în sec. XIII compus din 1 500 piese. Tot la Oradea a fost descoperit încă în 1899 o *cruce* de bronz procesională datată în sec. XII—XIII.

M. Rusu, V. Spoială, L. Galamb, *Săpăturile arheologice de la Oradea — Salca*, în *Materiale*, VIII, 1962, p. 159—163; S. Dumitrașcu, N. Tăutu, *Ceramica neolitică pictată descoperită la Oradea — Ioșia*, în *Crisia*, Oradea.

1972, p. 47—53; D. Ignat, *Rep.*, p. 10—12; M. Rusu, N. Chidioșan, *Așezarea neolitică de la Oradea — Salca*, comunicare susținută la Conferința Națională de Arheologie, București, 1961; M. Roska, *Repertoriu*, pp. 198—199; P. Patay, în *AE*, 85, 1958, p. 39, fig. 2—3; I. Ordentlich, *Aria*, p. 25; N. Chidioșan, *Sincronismele apusene ale culturii Wietenberg stabilite pe baza importurilor ceramice*, în *Crisia*, 1974, pp. 153 sqq.; A. Láslo, *Considerații asupra ceramicii de tip Gava din hallstattul timpuriu*, în *SCIV*, 4, 1973, p. 583; M. Rusu, *Die Verbreitung*, p. 210; N. Chidioșan, *Grupa Suciu de Sus*, p. 289 sqq.; Al. Vulpe, *Axte*, p. 39, pl. 42, C 10; K. Horedt, *Problemele ceramicii din perioada bronzului evoluat în Transilvania*, în *Studii și Comunicări*, 13, Muzeul Brukenthal, 1967, p. 139; M. Rusu, *Considerații asupra metalurgiei aurului în Transilvania în Bronz D și Hallstatt A*, în *Acta M.N.*, IX, Cluj, 1972, p. 34 sqq.; V. Pîrvan, *Getica*, 1927, p. 377, 438, 538, fig. 371; J. Hampel, *A bronzkor emlékei Magyarhonban*, II, Budapest, 1892, p. 101—102; VI. Zirra, *Beiträge*, pp. 195—198, fig. 15; S. Dumitrașcu, *Așezări și descoperiri dacice I*, pp. 248—249; S. Dumitrașcu, L. Mărghită, *Așezări și descoperiri dacice I*, p. 51; T. Roșu, *Așezarea dacică din Dealul Viilor de la Oradea*, în *Crisia*, Oradea, 1972, p. 165 sqq.; N. Chidioșan, I. Ordentlich, *Un nou tezaur dacic de argint descoperit la Oradea*, în *Crisia*, 3, Oradea, 1973, p. 97 sqq.; E. Chirilă, V. Lucăcel, *Un tezaur dac din nord-vestul Transilvaniei*, Zalău, 1970; I. Glodariu, *Considerații*, p. 80, 83; S. Dumitrașcu, *Descoperiri arheologice din sec. IV—V e.n. în județul Bihor*, în *Centenar Muzeal Orădean*, Oradea, 1972, p. 198 sqq., pl. I/1; N. Chidioșan, *Problema continuității în Crișana — noi descoperiri arheologice*, raport prezentat la cea de a III-a „Sesiune științifică a Muzeelor”, București, 1966; T. Roșu, *Hunnenzeitliche Funde aus Oradea*, în *Dacia*, N.S., IX, 1965, p. 403, sqq.

(NC)

266. **Ortiteag***, com. Măgești

(NC)

267. **Orvișele***, com. Brusturi

(NC)

268. **Oșand***, com. Husasău de Tinca

(NC)

269. **Oșorhei** (vezi Fughiu)

(NC)

270. **Oțomani**, com. Sălacea

Din loc neprecizat provine un *tîrnăcop* de aramă cu brațele în cruce atribuit epocii eneolitice.

Din epoca bronzului pe raza localității sînt cunoscute 3 *așezări*: 1. „Cetățuia” (Várhegy) unde primele săpături sistematice au

fost întreprinse în anul 1924 și continuate în anii 1925 și 1928. Așezarea este fortificată cu șanțuri și valuri de apărare. Pe baza importantelor descoperiri din această așezare cultura materială de tipul cunoscut pe „Cetățuie” a primit denumirea de cultura Otomani, așezarea constituind stațiunea eponimă a culturii amintite. Cercetările au fost reluate în anul 1959 și continuate în anul următor. Pe baza săpăturilor din urmă s-a ajuns la concluzia că așezarea aparține fazelor I și II a culturii Otomani (corespunzând în cronologia relativă epocii bronzului timpuriu și mijlociu).

2. „Înainte de insulă” (Elősziget) așezare de tranziție situată în lunca râului Er, populată pentru o perioadă foarte scurtă la sfîrșitul fazei I a culturii.

3. „Cetatea de pământ” (Földvár) așezarea este situată pe un grind în zona mlăștinoasă a râului Er, avînd o suprafață de 9 ha. A fost o așezare de lungă durată, cronologic aparținînd interfaței II—III și fazei III a culturii Otomani (corespunzînd în cronologia relativă sfîrșitului epocii bronzului). Așezarea a fost cercetată sistematic în anii 1958—1962, 1966.

În apropierea de „Cetățuia”, cimitir de incinerare aparținînd populației celtice, atribuit cronologic La Tène-ului C (a doua epocă a fierului).

În apropierea sediului C.A.P. mai multe morminte de înhumare cronologic aparținînd perioadei feudalismului timpuriu. În raza localității se cunosc mai mulți tumuli de dimensiuni mari, nefiînd cercetați, nu se pot atribui unei perioade istorice precise.

M. Roska, *Rapport preliminaire sur les fouilles arch., l'année 1925*, în *Dacia*, II, 1925, pp. 400—416; Idem, *Cercetări la „Cetățuia” de la Otomani*, în *ACMI*, 1926—1928, Cluj, 1929, p. 192 sqq.; I. Nestor, *Der Stand der Vorgeschichtsforschung in Rumänien*, în *Ber. RGK.*, XXII, 1932, pp. 89—92; D. Popescu, *Die Frühe und Mittlere Bronzezeit in Siebenbürgen*, București, 1944, p. 89 sqq.; K. Horedt, M. Rusu, I. Ordentlich, *Săpăturile de la Otomani*, în *Materiale*, VIII, 1962, pp. 317—324; I. Ordentlich, *Poselenia v Otomani v svete naslednik rascopoc*, în *Dacia*, N.S., VII, 1963, pp. 115—138; Idem, *Depozitul de bronzuri de la Otomani*, în *Acta M.N.*, Cluj, V, 1968, pp. 397—404; Idem, *Sisteme de fortificație în așezarea eponimă a culturii Otomani*, în *Rev. Muz.*, număr special, II, 1965, p. 420; Idem, *Aria*, p. 25 sqq.; Vl. Zirra, *Beiträge*, p. 188, harta 7; M. Roska, *A rézsádkányok*, în *Közle-mények*, II, 1942, Cluj, p. 48.

271. **Păleu**, com. Cetariu

În 1897 s-a descoperit în curtea unei case un *mormînt* înhumat cu *pinteni* și un *virf de lance*, aparținînd probabil perioadei feudalismului timpuriu (sec. X—XIII).

(N C)

272. **Palota***, com. Sîntandrei

(NC)

273. **Parhida***, com. Biharea

(NC)

274. **Pădurea Neagră***, oraș Aleșd

(N C)

275. **Pădureni***, com. Viișoara

(NC)

276. **Păgala***, com. Boianu Mare

(N C)

277. **Pântășești***, com. Drăgănești

(N C)

278. **Păulești***, com. Brusturi

(N C)

279. **Păușa***, com. Nojorid

(N C)

280. **Peștera**, com. Aștileu

Descoperirile din „Peștera Igrița” sînt bine cunoscute în literatura de specialitate. Astfel săpăturile arheologice, descoperirile fortuite, au scos la iveală un bogat material arheologic.

Primul nivel de locuire a aparținut purtătorilor culturii Coțofeni identitate dezvăluită mai ales prin descoperirea unor vase de lut și *fragmente, unelte* de aramă etc.

În această peșteră s-a identificat și un *cimitir* de urne cu inventar funerar (24 vase, *brățări, ace, fibule, pandantive, celt* de bronz) din prima vîrstă a fierului.

Se amintește descoperirea în această peșteră a unui *fier de plug* din a 2-a vîrstă a fierului (celtic?).

În 1968 s-a recuperat un mic *tezaur de monede* imperiale romane, emise în timpul împăraților Antoninus Pius, Faustina I, Marc

Aureliu, Lucius Verus, Lucilla, Crispina și Commodus. În „Peștera Igrița” s-au mai găsit și *fragmente de vase lucrate la roată*, de la finele perioadei prefeudale.

În raza satului se mai cunosc și alte peșteri cu urme de locuire. Amintim în primul rînd „Peștera Călățea” unde în diferite galerii au fost descoperite materiale arheologice din faza de trecere spre epoca de bronz (*fragmente ceramice*, aparținînd culturii Coțofeni, *vetre de foc* etc). Într-una din galerii au fost descoperite și cîteva morminte inhumate în poziție chircită avînd ca inventar funerar vase de lut. Mormintele pot fi datate la începutul epocii bronzului. Tot de aici provin și vase hallstattiene fragmentare precum și o *piesă de bronz*.

Tot din același loc provin *fragmente ceramice* aparținînd secolelor VIII—X.

M. Roska, *Repertoriu*, p. 140; B. Mitrea, în *Dacia*, N.S., XIV, 1970, p. 479/72; Informații I. Emödi.

(N C)

281. Peștiș, oraș Aleșd

În hotarul satului, în peștera „Piatra Jurcoaiei” au fost întreprinse săpături arheologice în anul 1970, descoperindu-se cu acest prilej *materiale ceramice* și *litice* aparținînd epocii neolitice, cultura Tisa II, grupul Herpály, precum și un mormînt de copil aparținînd aceleiași perioade.

D. Ignat, *Contribuții la cunoașterea neoliticului în Bihor*, în *Acta M.N.*, X, 1973, pp. 478—491; Idem, *Ceramica neolitică pictată de pe valea Crișului Repede*, în *Crisia*, IV, Oradea, (sub tipar).

(DIS)

282. Petid*, com. Cociuba Mare

(NC)

283. Petranl*, com. Pocola

(NC)

284. Petreasa*, com. Remetea

(N C)

În hotarul satului sînt amintite 4 *fortificații de pămînt*. În răsărit, pe un promontoriu numit „Ungora” se află o *cetate cu val și șanț* aparținînd purtătorilor culturii Otomani, din epoca de bronz. În apropierea gării, în dreapta șoselei spre Marghita, o altă *așezare din epoca de bronz fortificată, cu șanț de apărare*, denumită „Cetatea de pămînt” (Földvár). La nord-vest de sat, lîngă Bereteu, se află o *circomvoluțiune dublă și șanț dublu de apărare* denumită „Cetatea dinăuntru” (Belső földvár). Cetatea poate fi datată eventual în perioada prefeudală sau a feudalismului timpuriu.

Pe teritoriul satului, în zona răsăriteană, mai există o *cetate de pămînt* denumită „Cetatea din afară” (Külső földvár), dar a cărei datare este necunoscută.

S. Borovszky, *Hontoglás története*, Budapesta, 1894, p. 55; Gy. Középesi, *Régészeti kutatások Ér Kőbőlkáton Biharvármegyében*, în AE, XXI, 1901, p. 367.

(N C)

286. Petrileni, com. Rieni

Pe pășunea localității există numeroși *tumuli* de pămînt, care ar putea să fie *morminte* din vechime. A fost cercetat (secționat) un *tumul* și nu s-a descoperit nici un obiect care să permită datarea și atribuirea etnică a acestor monumente. Va trebui să se verifice mai precis dacă nu avem de-a face cu movilele fostelor locuri pentru „fabricarea” mangelului în evul mediu, pentru topitoriile de la Vașcău (Imedite).

(S D)

287. Dr. Petru Groza (Șteiu)

În zona orașului Dr. Petru Groza, în spatele Spitalului de boli nervoase, se află un *cîmp de tumuli*, care nu este exclus să fie *morminte tumulare*. Nu s-a descoperit nici o piesă care să sprijine o încadrare cronologică și etno-culturală mai precisă.

Va trebui să se verifice mai precis dacă nu cumva avem de-a face cu resturile, movilele fostelor locuri pentru „fabricarea” mangelului (cărbune din lemn) în evul mediu, pentru topitoriile de fier și aramă din Vașcău (Inedit).

(S D)

288. **Picleu***, com. Brusturi (NC)
289. **Pietroasa*** (NC)
290. **Poclovellște***, com. Curățele (NC)
291. **Poclușa de Barcău***, com. Chișlaz (NC)
292. **Poclușa de Beluș***, com. Șoimi (DIS)
293. **Pocola**
Dintr-un loc neprecizat provine un *tîrnăcop* de aramă cu brațele în cruce, atribuit epocii eneolitice. (IO)
294. **Poiana***, com. Tăuteu (SD)
295. **Poiana***, com. Criștioru de Jos (IO)
296. **Poiana Tășad***, com. Copăcel (NC)
297. **Polenii de Jos***, com. Buntești (DIS)
298. **Poienii de Sus***, com. Buntești (DIS)
299. **Poietari***, com. Pocola (DIS)
300. **Pomezzeu***, (DIS)
301. **Ponoare***, com. Bratca (DIS)
302. **Ponoarele***, com. Cărpinet (DIS)

303. Popești

Pe „Dealul Comorii” din hotarul comunei s-a descoperit în-
timplător un *denar* roman imperial de argint (Strack, III, 448) din
sec. II. e.n. (Inedit).

P. Strack, *Untersuchungen zur römischen Reichsprägung des zweite Jahr-
hunderts*, I—III, Stuttgart, 1931—1937.

(SD)

304. Poșoloaca*, com. Tileagd

(DIS)

305. Prlsaca*, com. Uileacu de Beiuș

(DIS)

306. Răbăgani

În apropierea izvoarelor termale pe terasa mijlocie a luncii
așezare neolitică avînd un singur nivel de locuire. În cadrul unor
cercetări sistematice efectuate în anul 1971 au fost descoperite
numeroase *fragmente ceramice, unelte de piatră și toporașe tip*
calapod.

Lîngă izvoarele termale a fost găsit un *depozit* de obiecte de
bronz, cronologic databil în prima epocă a fierului (Hallstatt A 1).

D. Ignat, *Rep.*, p. 13; M. Roska, *Repertoriu*, p. 238; M. Rusu, *Die Verbrei-
tung*, p. 207.

(IO)

307. Răcaș*, com. Dobrești

(DIS)

308. Reghea*, com. Viișoara

(DIS)

309. Remetea*

(DIS)

310. Remeși*, com. Bulz

(DIS)

311. Rieni

În partea de est a localității, pe pășunea comunală dintre sa-
tul Rieni și satul Valea de Jos, se află un cîmp de peste 100 de
tumuli. Nu este exclus să fie *tumuli funerari*? În cercetările

efectuate pînă în prezent (au fost săpați 7 tumuli) nu s-a găsit nici un fel de material arheologic care ar putea indica plasarea lor cronologică și etno-culturală. Se pare că avem de-a face cu movilele de cenușă și cărbuni rămase de la obținerea *mangalului*? în evul mediu, pentru topitoriile de metal de la Vașcău.

(S D)

312. Rîpa, com. Tinca

La locul „Sub Pădure” sau „Cîmpul de Sus” (în dreapta șoselei Rîpa — Tinca) a fost cercetată o *așezare* neolitică Criș, dezvelindu-se un *bordei* cu *ceramică* caracteristică, *unelte* și o *figurină feminină* din lut ars. În același loc a mai fost cercetată o *locuință* prefeudală datînd din sec. VII—VIII e.n. Pe dealul „Burzău” a apărut întîmplător un *mormînt* hallstattian de incinerare.

Într-un loc necunoscut din hotarul Rîpei s-au descoperit, în condiții necunoscute, doi *denari* romani republicani. Pe „Dealul Morilor”, terasă a Crișului din stînga șoselei Rîpa — Tinca s-au efectuat cercetări arheologice descoperindu-se mai multe orizonturi cultural-istorice: *ceramică* eneolitică (cultura Coțofeni); *ceramică* de la sfîrșitul epocii bronzului; o *locuință* hallstattiană cu multă *ceramică*, *unelte*, *figurine de animale* din lut ars și o *figurină antropomorfă* de tip „illyric”, atestînd legături cu lumea sudică, cu illyrii; s-au dezvelit, de asemenea 4 *locuințe* de epocă romană și post romană (sec. III—IV e.n.) cu *ceramică* (mari *chiupuri* ornamentate cu benzi de linii în val), *unelte*, *ustensile*, *podoabe*, aparținînd dacilor liberi de epocă romană și post romană și eventual unor grupuri de populații apărute aici ulterior. În același loc apar *cioburi* prefeudale (sec. VII—VIII e.n.) și feudale timpurii.

S. Dumitrașcu, *Cercetări arheologice în Depresiunea Holodului* (II). *Săpăturile arheologice de la Tinca — Rîpa, j. Bihor*, în *Lucrări Științifice*, Istorie, 1972, p. 49—67.

(S D)

313. Rogoz*, com. Simbăta

(D I S)

314. Rohani, com. Căpîlna

La locul „Peste Criș”, de pe malul stîng al Crișului Negru, provin mai multe *fragmente* ceramice, lucrate cu mîna și la roată

din pastă cenușie, ornamentate cu benzi de linii simple și în val, datînd din sec. III. e.n. Așezarea poate fi atribuită dacilor liberi de epocă romană de pe Crișul Negru.

S. Dumitrașcu, *Așezări și descoperiri dacice*, loc. cit., p. 246, s.v.; Idem, *Cercetări arheologice în Depresiunea Holodului (I). Săpăturile de la Co-ciuba Mare, j. Bihor, în Crisia*, III, 1973, p. 151.

(SD)

315. Roit, com. Cefa

De pe teritoriul satului, dintr-un punct necunoscut provine un nucleu din obsidiană.

(DIS)

316. Rontău*, com. Sînmartin

(NC)

317. Roșia*

(SD)

318. Roșlori, com. Diosig

La „Pusta Gepiu” (Gyapoly Puszta) s-au descoperit în 1912 incidental 2 *tîrnăcoape* de aramă cu brațele în cruce și un *pumnal*. Pe acelaș loc au fost recuperate în 1892 *fragmente ceramice* eneolitice.

Cercetările arheologice întreprinse în 1968 și 1971 la marginea vestică a satului pe locul „La sere” au delimitat 3 obiective arheologice distincte, dar aparținînd aceluiaș orizont cronologic: Așezarea care se întinde pe platoul unde s-au ridicat serele G.A.C.-ului *Cetatea fortificată cu șanț de apărare*, situată la nord de aceasta și un *cimitir* de incinerare cu urne, în dreapta grajdurilor. Așezarea și cetatea au mai multe nivele de locuire corespunzînd fazelor II și III ale culturii Otomani.

În 1892 s-a descoperit tot la „Pusta Gepiu” un *depozit* de bronzuri bine cunoscut în literatura arheologică dar localizat greșit în comuna Gepiu, jud. Bihor. Depozitul se compune din 1 *topor de luptă* cu disc ornamentat, 3 *topoare* neornamentate de acelaș tip, 2 *topoare* cu aripioare și *turte de bronz*, datate în epoca hallstattiană.

În raza satului s-a descoperit în 1874 un *tezaur* de monede de argint, probabil feudale.

M. Roska, *Repertoriu*, p. 41; Al. Vulpe, *Ăște*, p. 72/317, 318—320, pl. 22, 71 C.

(N C)

319. Rotărești*, com. Sîmbăta

(D I S)

320. Rugea*, com. Boianu Mare

(D I S)

321. Saca*, com. Budureasa

(D I S)

322. Săcălăsău, com. Derna

D. Popescu amintește descoperirea în hotarul Săcălăsăului (azi Săcălăsăul Vechi) a *arcului unei fibule* cu nodozități (ajunsă în colecția ing. Debie din Ploiești) și 23 *monede* de argint de tipul *Dyrrhachium* (ajunse în colecția Ruzyszka). În anul 1942 M. Roska mai amintește că la Săcălăsău s-au descoperit înainte de anul 1908, 20 de *denari* de argint de tipul *Apollonia*.

După al doilea război mondial un studiu mai amintește ca fiind descoperite la Săcălăsău 1 *brățară* de argint cu capete de șarpe și încă 8 *monede*, 5 emise de *Apollonia* și 3 de *Dyrrhachium*.

Se pare că toate aceste descoperiri provin din cetatea dacică de la locul „Cetate” (Dîmbul cu bani) de la Săcălăsăul Nou. Sigur, în hotarul satului Săcălăsău (Vechi) s-a descoperit, provenind dintr-o așezare, ceramică neolitică aparținînd culturii Tisa.

D. Popescu, *Objets de parure gèto-daces en argent*, în *Dacia*, VII—VIII, 1937, 1940, Buc., 1941, p. 201, s. v.; S. Dumitrașcu, E. Molnar, *Tezaurul de podoabe dacice de argint de la Săcălăsău Nou, j. Bihor* (sub tipar).

(SD)

323. Săcălăsău Nou, com. Derna

Pe valea Corbenilor, la locul „Cetate” (Pénzdomb) se află o *cetate* dacică de pămînt, datînd din sec. I î.e.n.—I.e.n. S-a executat un sondaj arheologic rezultînd *cioburi* Coțofeni (de la începutul epocii bronzului), dacice și din feudalismul timpuriu.

La 300 m sud de cetate, pe culmea „Burcarar” s-a descoperit un *tezaur* de podoabe dacice de argint, datînd din sec. I î.e.n.,

compus din următoarele piese: 3 *brățări* de argint de tipul cu scut marcat și nodozități (2 păstrate fragmentar), 1 *brățară* de argint cu capete de șarpe și 1 *bară* de argint de la o piesă nedeterminată.

În colecția Școlii generale din Săcălăsăul Vechi (prof. Konnevalik) se păstrează o *fibulă* de argint cu nodozități și 2 piese de tipul? *Dyrrhachium* și *Apollonia*.

S. Dumitrașcu, *Cetăți dacice în Crișana*, pp. 136—137; S. Dumitrașcu, E. Molnar, *Tezourul de podoabe dacice de argint de la Săcălăsău Nou, J. Bihor*, (sub tipar).

(SD)

324. Salcla*, com. Tileagd

(S D)

325. Salonta

La 4 km nord-vest de localitate, la punctul numit „Movila” (Halom domb) s-a cercetat în 1962 o *așezare* neolitică aparținând culturii Tisa.

La punctul numit „Dealul trupului” (Test halom), situat la 5 km vest de oraș, s-a cercetat în 1958 o *așezare* din epoca de bronz aparținând culturii Otomani.

Pe locul actualului abator s-a descoperit în 1956 un *depozit* de bronzuri {*celt*, *topor* cu aripioare, *seceră* cu buton, *vîrf de lance*, *lamă*} datat la sfîrșitul epocii bronzului. Pe strada Parîngului a fost descoperită în 1969 o *aplică scitică de tolbă*, turnată din bronz. În vatra orașului a fost descoperit un mic *tezaur* de denari republicani romani datat în sec. I. î.e.n.

La locul numit „Pusta Culșer” (Kölesér puszta) s-a descoperit un *vas* borcan dacic datat în sec. III—IV e.n. Tot la punctul numit „Movila” cercetările arheologice au dezvelit 2 *morminte* maghiare datate pe baza inventarelor funerare în sec. X.

La sud-vest de localitate, la locul numit „Pusztá Pata” (Pata Pusztá) s-a descoperit în 1896 mai multe *morminte* cu un inventar specific feudalismului timpuriu (sec. XI—XIII).

D. Ignat, *Rep.*, p. 14; I. Ordentlich, *Aria*, p. 27; V. Vasiliev, N. Chidioșan, *O aplică scitică de tolbă descoperită la Salonia*, în *SCIV*, 3, 1972, 23, pp. 453—457; Gh. Lazin, *Un depozit din epoca bronzului de la Salonta*, în

(NC)

326. Santău Mare, com. Borș

De pe teritoriul satului, locul „Nagy Zomlın Pusztá” provin vase aparținând epocii neolitice, cultura Tisa.

S-a mai descoperit de asemenea o așezare din epoca bronzului și o așezare dacică.

Tot de aici provine o monedă imperială romană emisă de Caracala.

(DIS)

327. Santău Mic, com. Borș

În anul 1890 au fost descoperite 2 brățări de argint, 34 aplici de argint decorate cu motive florale și 2 inele de bronz.

Pieseile au făcut parte, probabil, din inventarul unui mormînt din perioada migrațiilor.

Informație N. Chidioșan.

(DIS)

328. Sarcău*, com. Sirbi

(DIS)

329. Satu Barbă*, com. Abram

(DIS)

330. Satu Nou*, com. Biharea

(DIS)

331. Săboiclu*, com. Săcădat

(DIS)

332. Săcădat*

(DIS)

333. Săcuieni

În punctul numit „Horo”, așezare neolitică de unde provin numeroase fragmente ceramice pictate și un mormînt de înhumare aparținând unui copil, avînd drept inventar un vas de ceramică pictată. Cu ocazia aceluiași cercetări au mai fost desco-

perite și 2 locuințe. În punctul „Szik” se cunoaște de asemenea o așezare neolitică. Din locul numit „Cărămidărie”, este cunoscut un topor de piatră, iar din fosta vie Penkert numeroase *unelte* din piatră, toate aparținând epocii neolitice.

De la fosta cărămidărie „Fabri” provine un vas de ceramică, din fosta vie Penkert un *tîrnăcop* de aramă cu brațele în cruce, iar din locul „Între ferme” (Majorköz) un fragment de *pumnal* de aramă, toate aceste descoperiri aparținând epocii eneolitice.

În zona inundabilă al râului Ér pe grindul numit „Cetatea Taurului” (Bika vár), așezare din epoca bronzului aparținând culturii Otomani faza I—II. În urma cercetărilor sistematice începute în anul 1970, s-a descoperit un bogat material *ceramic, litic și osteologic*, cît și un *pumnal* din bronz. Într-un punct neprecizat de pe raza localității a fost descoperit un *depozit* de obiecte de bronz, databil în prima fază a epocii de fier (Hallstatt B 1). Obiecte izolate din bronz au fost găsite în mai multe puncte de pe raza localității: strada Horea, *celt*, descoperit în anul 1958, aparținând probabil inventarului unui *mormînt*. La „Ferma Horo”, *celt* cu plisc descoperit în anul 1968. La punctul numit „Locul de casă”, *sabie* de bronz cu lama îngustă descoperită în anul 1972. La „Dîmbul fermei” (Majordomb) *celt* avînd gura prevăzută cu o bordură îngroșată, descoperit în anul 1973. La „Ferma Soczó” (Cartierul Cadea Mică) *celt* cu gura îngroșată în formă de manșon. Tot în „Cartierul Cadea Mică” s-a găsit o *daltă* din bronz cu toc de înmănușare. La „Ferma Horo”, *fragment tăiș de celt*, un *fragment de seceră*, *fragment celt* și 2 bucăți *deșeu de tur-nare*.

Din loc neprecizat, probabil din vile de la Săcuieni, provin 2 *brățări* de aur, iar în anul 1927 s-au găsit 8 *falere* ornamentate, din aur, din acestea s-au păstrat doar 3 bucăți întregi și 1 fragment.

În locul numit „Cărămidărie” (Téglavető) au fost descoperite mai multe *morminte* celtice.

Dintr-un loc neprecizat provine o *Tetradrahmă* Thassos.

Din diferite puncte ale localității provin descoperiri izolate de *monede* romane: *denar* de la Vittelius, *as* de la Nerva, *denar* de la Hadrian, *denar* de la Antonius Pius, 2 *denari* de la Marcus Aurelius, *dupondius* de la Lucius Verus, *sesterțius* de la Filip Arabul, *sesterțius* de la Valerian, *follis* de la Constantinus Chlo-

rus, piesă de bronz de la Constans sau Constantius II, piesă de bronz de la Constantius II, piesă de bronz de la Constantius Gallus, piesă de bronz de la Valens.

De pe raza localității sînt semnalate mai multe descoperiri aparținînd sarmaților.

Din locul numit „Horo” provine un *mormînt* de înhumăție, avînd drept inventar o *fibulă* digitată și un vas lucrat cu mîna, atribuit populației autohtone din sec. VI—VII.

E. Comșa, Z. Nănăsi, *Mormîntul neolitic descoperit la Săcuieni*, în *SCIV*, 4, 1971, pp. 633—636; Idem, *Date privitoare la ceramica pictată din epoca neolitică din Crișana*, în *SCIV*, 1, 1972, pp. 3—18; D. Ignat, *Rep.*, p. 13; V. Pirvan, *Gelica*, p. 328; M. Roska, *A rézcsákányok in Közlemények*, II, 1942, Cluj, p. 52; Idem, *Repertoriu*, p. 268; D. Popescu, *Prelucrarea aurului în Transilvania înainte de cucerirea romană*, în *Materiale*, II, 1956, p. 209, 215; M. Rusu, *Considerații asupra metalurgiei aurului din Transilvania*, în *Bronz D și Hallstatt A*, în *Acta M.N.*, IX, 1972, p. 48; I. Ordentlich, *Aria*, p. 28; Z. Nănăsi, *Repertoriul obiectelor de bronz din Muzeul de Istorie de la Săcuieni*, în *Crisia*, IV, 1974, Oradea, (sub tipar); Vl. Zirra, *Beiträge*, p. 195; N. Chidioșan, *Un mormînt din perioada preeludală descoperit la Săcuieni*, în *Acta M.N.*, V, 1968, pp. 517—520; M. Rusu, *Die Verbreitung*, p. 209; E. Chirilă, I. Emödi, Z. Nănăsi, *Descoperiri monetare antice în Transilvania (VIII)*, în *Acta M.N.*, VIII, 1971, p. 568 sq.

(10)

334. Sălacea

În locurile numite „Várbócz” și „Dealul Cetății (Várdomb) așezări din epoca neolitică.

Din zona inundabilă a râului Țer provine un *tîrnăcop* de aramă cu brațele în cruce aparținînd epocii eneolitice.

Pe promontoriul numit „Dealul Vida” (Vidahegy), așezare din epoca bronzului cultura Otomani faza I și II. Așezarea este înconjurată de un *șanț* și *valuri* de apărare. În nivelul inferior alături de ceramică de factură Otomani I au fost găsite și vase ce se pot atribui cu certitudine culturii Baden. Săpăturile sistematice au fost efectuate între anii 1964—1969. Din cercetările efectuate provin numeroase *unelte* de piatră și os, vase, cîteva *unelte* de bronz, *obiecte de cult*, etc. Au fost dezvelite numeroase *locuințe* de suprafață. Ca cea mai importantă descoperire amintim *templul megaron* avînd pereții exteriori ornamentați cu *frize în relief*.

În hotarul localității pe platoul numit „Banka” mai mulți tumuli aparținând unei perioade neprecizate.

Dintr-un loc neprecizat provine un *tezaur* compus din 200 *denari* imperiali romani datînd de la împăratul Galba pînă la Gallianus.

La intrarea în localitate din spre Otomani, în punctul „Cărmidărie” a fost descoperit un *mormînt* de înhumăție avînd drept inventar o *brățară* de bronz cu nodozități. Mormîntul datează din La Tène-ul B2 fiind atribuit celților.

Pe „Dealul Szálás” a fost găsit un *mormînt* de înhumăție avînd drept inventar o *plachetă* de bronz, provenită dintr-un atelier bizantin, databil în sec. XI—XII, reprezentînd un cavaler pedestru îmbrăcat în armură.

În nivelul superior de pe „Dealul Vida” au fost descoperite 17 *morminte* și numeroase *fragmente ceramice* databile în sec. X.

Pe „Dealul Cetății” *cimitir* aparținînd culturii Bjelo-Brdo din sec. XI—XII.

În locul numit „Banka” a fost descoperit un *tezaur* de monede de Frisach.

M. Roska, *Repertoriu*, p. 252; E. Comşa, *K voprosu o periodizaiii neoliticheskih kultur na severnozapade Rumânscoi Narodnoi Respubliki*, în *Dacia, N.S.*, 1963, p. 478; M. Rusu, „*Cultura Tisa*”, în *Banatica*, I, 1971, Timişoara, p. 80; D. Ignat, *Rep.* p. 14; I. Ordentlich, *Sistemul de fortificație de la Sălacea*, *Rev. Muz.* 4, 1966, p. 132; Idem, *Două statuetă cu cap mobil descoperite la Sălacea*, în *SCIIV*, 1, 1967, p. 147, sqq.; Idem, *Contribuția săpăturilor arheologice de pe „Dealul Vida” (c. Sălacea, j. Bihor) la cunoașterea culturii Otomani*, în *Studii și Comunicări, Satu Mare*, 2, 1972, p. 62 sqq.; N. Chidioșan, I. Ordentlich, *Un templu cu megaron din epoca bronzului descoperit la Sălacea în Crisia*, V, 1975, Oradea, (sub tipar); I. Ordentlich, *Aria*, p. 28; N. Chidioșan, *O necropolă din feudalismul timpuriu descoperită la Sălacea*, în *SCIIV*, 4, 1969, p. 611 sqq.; V. Vățășianu, *Istoria artelor feudale în Țările Române*, I, 1959, București, p. 171, fig. 151; C. Goll, *Numizmatikai Közlemény*, 1908, Budapesta, p. 121; Vl. Zirra, *Beiträge*, p. 196, fig. 14.

(10)

335. Sălard

De pe locul fostei ferme „Bodolyo” provine un *tîrnăcop* de aramă cu brațele în cruce atribuit epocii eneolitice. Tot în ace-

lași loc a fost descoperit un depozit de obiecte de bronz, datat în prima epocă a fierului (Hallstatt B 1).

M. Roska, *A rézcsákányok*, în *Közlemények*, II, 1942, Cluj, p. 51; I. Ordentlich, *Depozitul de bronzuri de la Sălard* (raionul Oradea, reg. Crișana), II—III, 1964, Iași, p. 475, sqq.; M. Rusu, *Die Verbreitung*, p. 209.

(I O)

336. Săldăbaglu de Barcău*, com. Balc

(DIS)

337. Săldăbaglu de Munte*, com. Cetariu

(DIS)

338. Săldăbaglu Mic*, com. Căpîlna

(DIS)

339. Săllște*, com. Spinuș

(DIS)

340. Săllște de Beluș*, com. Budureasa

(DIS)

341. Săllște de Pomezee*, com. Răbăgani

(DIS)

342. Săllște de Vașcău*, com. Criștioru de Jos

(DIS)

343. Sărand*, com. Copăcel

(DIS)

344. Sărsig*, com. Chișlaz

(DIS)

345. Săucani*, com. Răbăgani

(DIS)

346. Săud*, com. Buntești

(I O)

347. Sebiș*, com. Drăgănești

(DIS)

348. Seghiște, com. Lunca

La est de sat, la locul „Săteasca” (pășunea comună) se află un cîmp de tumuli. N-ar fi exclus să fie tumuli funerari. În

cercetările noastre (au fost secționati 4 tumuli) nu am găsit nici un fel de material arheologic care să permită datarea și încadrarea lor cultural-istorică.

S-ar putea să fie movilele rămase (cu cenușă și cioburi) de la producerea *mangalului*, în evul mediu, pentru topitoriile de metal de la Vașcău.

(SD)

349. **Serani***, com. Borod

(DIS)

350. **Sfirnaș***, com. Ciuhoi

(DIS)

351. **Sighiștel**, com. Cimpani

1. În peștera „Măgura” au fost descoperite *lame* de silex aparținând paleoliticului superior, precum și *fragmente ceramice* aparținând culturii Coțofeni.

E. Terzea, *La laune de Mammifères quaternaires de la grotte Măgura de Sighiștel*, în *Travaux de L'Institut de Spéologie „Emil Racoviță”*, 1970, București, pp. 201—203.

(DIS)

352. **Sitanl***, com. Pomezau

(DIS)

353. **Sitltelec***, com. Husasău de Tinca

(DIS)

354. **Simbăta***,

(DIS)

355. **Sinicolau de Beiuș**, com. Șoimi

Cercetările arheologice întreprinse în 1972—1973 pe „Dealul Boțocana” au surprins un nivel cultural aparținând culturii Tisa din epoca neolitică: Au fost descoperite *fragmente ceramice*, *unelte* de piatră. Nivelul de locuire a fost deranjat de construcțiile medievale.

În 1972, lângă podul de peste Crișul Negru, pe malul stîng s-a descoperit un *depozit* de unelte din fier.

În raza satului s-au desfășurat în 1971—1973, ample și sistematice săpături arheologice pentru studierea și dezvelirea unor *monumente arhitecturale feudale*.

D. Ignat, *Rep.*, p. 14.

(NC)

356. **Sinicolau de Munte, com. Săcuieni**

În anul 1942 în locul numit „Coasta măturii” (Sepröoldal) a fost descoperit un *depozit* de obiecte de bronz compus din 13 *pandantive*, alături de alte numeroase piese care s-au pierdut. Dintr-un loc neprecizat o *daltă* cu toc de înmănușare din bronz.

În mai multe puncte de pe raza localității au fost găsite *fragmente ceramice* din epoca bronzului cultura Otomani — faza II și III.

Din loc neprecizat provine un *denar* suberat de la Geta și o *piesă de bronz* suberat de la Gallienus.

Z. Nánási, *Repertoriul obiectului de bronz din Muzeul de Istorie de la Săcuieni, în Crisia, IV, Oradea, 1973, (sub tipar); E. Chirilă, I. Emödi, Z. Nánási, Descoperiri monetare antice din Transilvania, VIII, în Acta M.N., VIII, 1971, p. 568 sq.; I. Ordentlich, Aria, p. 28.*

(IO)

357. **Sinicolau Român, com Cefa**

În anii deceniilor interbelice a fost descoperit fortuit un *depozit de bronzuri* încadrat cronologic de M. Rusu în seria depozitelor de tip Uriu — Domănești (Bronz D) și două *apărătoare* de braț din bronz cu terminații spiralate (?). În partea de sud a satului, la locul „Ier” (în prezent aici sînt solarile și grădina de legume a C.A.P.-ului din sat), de o parte și de alta a drumului Berechiu-Sinicolau Român, se află o *așezare dacică*, în care s-a găsit *ceramică* lucrată cu mîna și la roată. În același loc, doi săteni săpînd o groapă au scos la iveală un *tezaur de monede* dacice de argint (de tipul Filip II), compus din 22 piese. Întîmplător în același teren s-au găsit 2 *vîrfuri de lance* din fier (Inedite).

M. Rusu, *Die Verbreitung*, p. 206, s.v.

(SD)

358. Sînlob, com. Ciuhoi

În locul numit „Kolyiút” numeroase *fragmente ceramice* și *nuclee mari de obsidian* din epoca neolitică.

Dintr-un loc neprecizat de pe raza localității provine un *tîrnăcop* de aramă cu brațele în cruce databil în epoca eneolitică.

În literatura de specialitate se amintește ca provenind din localitate un *depozit* compus din 121 de obiecte de bronz. Dintr-un loc neprecizat provine un *vîrf de lance* de fier atribuit celților.

Din locuri neprecizate provin 2 monede romane imperiale emise de Valerian.

I. Hampel, *Múzeumok és Társulatok*, în *AE*, XXII, 1902, p. 85; V. Pîrvan, *Getica*, p. 513; M. Roska, *Repertoriu*, p. 266; D. Ignat, *Rep.*, p. 15; E. Chirfilă, I. Emödi, Z. Nánási, *Descoperiri monetare antice din Transilvania*, (VIII), în *Acta M.N.*, VIII, 1971, p. 568.

(I O)

359. Sînlazăr*, com. Chișlaz

(D I S)

360. Sînmartin

În apropierea sediului C.A.P. în zona inundabilă a pîrului Peța, *așezare* neolitică.

Pe dealul „Korhány” *așezare* din epoca de bronz aparținînd culturii Otomani.

Inf. N. Chldioșan.

(I O)

361. Sînmartin de Beluș*, com. Pocola

(D I S)

362. Sîntandrei

În anul 1893 s-a găsit într-un loc neprecizat o *lamă* (așchie) de obsidian; în 1871 pe malul drept al Crișului Repede (loc neprecizat) s-a descoperit un *buzdugan* de bazalt, *oase* și *cioburi* din epoca bronzului. Se pare că în același loc neprecizat dar sigur în hotarul localității s-a găsit în 1906 un *pandantiv* în formă de inimă (sau verigă de lanț?) de 7,5 gr dintr-o epocă neprecizată.

În urma unor cercetări de suprafață efectuate în 1967/68 s-au putut stabili următoarele: o așezare neolitică Tisa II; la „Podul Morii” se află o așezare Coțofeni de la începutul epocii bronzului; o ceșcuță aparținând complexului Baden a fost descoperită întâmplător într-un loc neprecizat; pe terenul grădinăriei C.A.P. (pe malul drept al Peței) s-au cules în urma arăturilor, *fragmente ceramice* Otomani, din fazele I, II, III și o *psalie* de os.

Din prima vîrstă a epocii fierului cunoaștem două descoperiri de *fragmente ceramice*: prima de pe malul stîng al Peței (tot în grădinăria C.A.P.) și a doua la locul Peța — Baraj (fragmente de *urne mari*, bitronconice).

La locul unde Drumul Morii întâlnește Crișul Repede, în mal, s-a găsit *olărie* celtică și un *cuțit* celtic, de lovit, din fier. În vatra satului, cu ocazia diferitelor construcții s-au descoperit *fragmente ceramice* dacice (din sec. II—I î.e.n., și cîteva de epocă romană) lucrate cu mîna și la roată. Din locuri neprecizate provine *ceramică* prefeudală (sec. VII—IX) și resturi de inventar funerar (*zăbale* și *scărițe de sa*) din *mormîntul* unui călăreț datînd din feudalismul timpuriu (sec. X—XI?).

La vest de Oradea, în hotarul dintre oraș și Sîntandrei a fost găsit în 1911 un vas cu înălțimea de 11 cm lucrat la roată din pastă de culoare cărămizie și ornamentat cu benzi ondulate. Pare a data din sec. VIII—X. (Este înregistrat în vechile inventare ale Muzeului din Oradea).

În anul 1912 în vatra comunei s-a descoperit un *tezaur monetar* feudal, compus din 171 piese de argint emise de regele Ladislau I (1077—1095) și o *monedă* de aur bizantină, emisă de împăratul Constantin Monomacul.

I. Sabău, *Circulația*, p. 294; S. Dumitrașcu, N. Tăutu, *Descoperiri arheologice din hotarul comunei suburbane Sîntandrei*, în *Semicentenarul Unirii Transilvaniei cu România în Bihor*, Oradea, 1968, pp. 11—14.

(SD)

363. Sîntion, com. Borș

În anul 1897 a fost descoperit un *cimitir* de incinerație în urnă pe fostul teren al lui Antal Lukács, cimitir ce se poate plasa la finalul epocii bronzului.

Pe „Dealul Mănăstirii” (Klastrom domb) *ășezare* din epoca de bronz, cultura Otomani, unde cercetări sistematice au fost întreprinse în anul 1955. Din bogatul material rezultat în afară de *ceramică*, *unelte* de os și *piatră*, menționăm în mod special 2 *tipare* lucrate din gresie, pentru *dălți*.

Dintr-un punct neprecizat, o *sabie* de fier atribuită celților. Tot pe „Dealul Mănăstirii”, *ășezare* databilă în sec. XI—XV. Pentru sec. XI—XIII se menționează în mod special diferite tipuri de *căldări* din lut lucrate la roată, iar pentru sec. XV numeroase *fragmente ceramice* și un *fragment de cahlă* cu smalt verde-măsliniu.

Cimitirul *ășezării* se află pe terasă, la vest de „Dealul Mănăstirii”. Au fost descoperite 15 *morminte*, un singur mormânt cu inventar, care se compune dintr-un *inel de tîmplă* simplu din argint și o *monedă* de argint emis de Ladislau I.

I. Hampel, *A bronzkor emlékei Magyarhonban*, II, 1887, Budapesta, pl. CXXXVIII.; M. Roska, *Repertoriu*, p., 234; A. D. Alexandrescu, *Săpăturile de salvare de la Sîntion*, în SCIV, 3—4, 1955, p. 487 sqq.; I. Ordentlich, *Aria*, p. 29; Vl. Zirra, *Beiträge*, p. 195.

(IO)

364. **Sîntimreu**, com. Sălard

Sînt amintite *monede* de la regele Ștefan I (1001—1038).

I. Sabău, *Circulația*, p. 294.

(NC)

365. **Sintelec***, com. Hidișelu de Sus

(DIS)

366. **Sirbești***, com. Lunca

(DIS)

367. **Sirbi***

(DIS)

368. **Socet***, com. Șinteu

(DIS)

369. **Sohodol***, com. Căbești

(DIS)

370. Spînuș*

(DIS)

371. Spînuș de Pomezeeu*, com. Pomezeeu

(DIS)

372. Stîna de Vale, com. Budureasa

De pe malul pîriului ce străbate stațiunea a fost cules un *fragment de lamă* de obsidian aparținînd probabil paleoliticului superior.

M. Roska, *Repertoriu*, p. 41.

(DIS)

373. Stîncești*, com. Buntești

(DIS)

374. Stracoș*, com. Drăgești

(DIS)

375. Subplatră, com. Tețchea

În apropierea satului se află o peșteră de unde provin cîteva materiale arheologice printre care *fragmente ceramice* pictate aparținînd culturii Tisa din neoliticul tîrziu și un *vas de lut* aparținînd culturii Baden din perioada de trecere la epoca de bronz.

Informații: I. Emődi.

(NC)

376. Sudrlgiu*, com. Rieni

(DIS)

377. Sulug*, com. Abram

(DIS)

378. Suplacu de Barcău

În punctul „Köre”, *așezare* neolitică aparținînd culturii Tisa I. Săpăturile arheologice din anul 1973 au prilejuit descoperirea unor *unelte* din piatră șlefuită, *ceramică*, *urme de locuință* etc.

Tot în acest punct au fost descoperite, la suprafață, *fragmente ceramice* aparținînd sec. IV e.n.

Din punctul „Lapiș” provin *fragmente ceramice* aparținînd culturii Coțofeni, epocii bronzului — respectiv sfîrșitul culturii

Otomanii, începutul primei epoci a fierului, precum și ceramică dacică și prefeudală (sec. III—IV și sec. IX).

D. Ignat, Rep., p. 15.

(DIS)

379. **Suplacu de Tinca***, com. Căpîlna

(SD)

380. **Surduc***, com. Vîrciorog

(DIS)

381. **Surducel***, com. Vîrciorog

(DIS)

382. **Șaualeu***, com. Nojorid

(DIS)

383. **Șerghiș***, com. Vîrciorog

(DIS)

384. **Șilindru**, com. Șimian

Din grădina casei nr. 308 în anul 1955 a fost descoperit un *topor* de piatră tip calapod din epoca neolitică.

Din locuri neprecizate provin: o *daltă* îngustă din bronz și o *brățară* din bronz databile în epoca bronzului.

Pe promontoriul din apropierea pîrîului Füzék *așezare* întărită cu *șanț* și *val de apărare* din epoca bronzului cultura Otomani. În hotarul satului în anul 1973 a apărut un *vîrf de lance* din bronz.

În apropierea bisericii ortodoxe, *așezare* din prima epocă a fierului. (Hallstatt).

În anul 1904 pe dealul de lîngă gară și drum a fost descoperit un *cimitir* de incinerare în urne. Materialul rezultat nepăstrîndu-se nu se poate determina epoca căreia îi aparține. Pe „Dealul Episcopului” (Püspök halom) un *mormînt* cu cal atribuit cu probabilitate sarmaților.

(IO)

385. **Șimian**

Pe malul pîrîului Moka, pe strada Mică (Kis utca) nr. 98, pe terenul fosta proprietate Horváth Kálmán, de pe versantul nordic al Dealului Viilor fost via Béres și de pe dealul numit „La grădini” (Kerthely), *așezări* din epoca neolitică, de unde provin nu-

meroase *fragmente ceramice*, lame de silex și *unelte* de piatră.

Pe strada Mică nr. 98, *cimitir* de incineratie în urne din perioada de trecere spre epoca bronzului, din care provin numeroase vase.

Pe versantul nordic al dealului „La grădini”, *așezare* fortificată cu val și șanț de apărare din epoca bronzului, cultura Otomani faza I—II.

Din locul numit „Groapa cu lut” (Sárgaföldes gödör) provin numeroase *fragmente ceramice* din prima epocă a fierului (Hallstatt).

Tot în același loc au fost descoperite *morminte* gepidice având drept inventar vase de ceramică și *arme* de fier.

M. Roska, *Reperțoriu*, p. 82; D. Ignat, *Rep.*, p. 15; I. Ordentlich, *Aria*, p. 30; M. Comșa, *Unele date privind regiunile din nord-vestul României în sec. V—IX*, în Centenar Muzeal Orădean, 1972, Oradea, p. 210.

(IO)

386. Șinteu*

(DIS)

387. Șișterea, com. Cetariu

La o „pustă” din hotarul comunei a fost descoperit un *tîrnă-cop* de aramă cu brațele în cruce, înregistrat în anul 1913 în vechile registre ale Muzeului din Oradea.

Inf. N. Chidioșan.

(SD)

388. Șoimi*

(NC)

389. Șoimuș*, com. Remetea

(DIS)

390. Șumugiu*, com. Hidișelu de Sus

(DIS)

391. Șuncuiș*, com. Finiș

(DIS)

392. Șunculuș

În raza localității se cunosc mai multe peșteri de unde au fost recoltate materiale arheologice. Astfel:

În „Peștera Mișidului” s-a descoperit un *mormînt* cu un bogat inventar funerar. Amintim un *vas* mare, un *brîu* de bronz, 12 *pendative* semilunare, 1 *undiță* din bronz, 1 *ac*, 1 *inel*, *figurine de lut* și 1 *colier* din mărgelile de chihlimbar. Pe baza acestor materiale mormîntul care a aparținut probabil unei căpetenii, se poate data la începutul hallstattului.

Tot în același loc s-a mai descoperit 1 *vas* de lut dacic, datat cu o *monedă* emisă de orașul Dyrrhachium (sec. II—I î.e.n.). În „Peștera Isbindiș” au fost descoperite mai multe *fragmente ceramice* din perioada de trecere la epoca de bronz — cultura Coțofeni și mai multe vase și *piese* de bronz datate în epoca hallstattiană.

În „Peștera Ungurului” cercetările de suprafață au recuperat 15 vase, *piese* de bronz și *amulete* hallstattiene.

De aici mai provin și *fragmente ceramice* lucrate la roată din perioada prefeudală, sec. IX—XI.

În „Peștera Biró Lajos” au fost culese fragmente ceramice hallstattiene.

Materialele au intrat parțial în colecția Muzeului din Oradea și într-o colecție particulară.

Informații primite de la I. Emödi.

(N C)

393. Șuștiu*, com. Lunca

(D I S)

394. Șușturogi, com. Cetariu

În hotarul satului, la locul „Cetățuie” se află o *cetate* cu *val de pămînt*, de factură hallstattiană — dacică, nu exclus feudală. Lipsesc săpăturile necesare clarificării datării acestei cetăți de pămînt.

S. Dumitrașcu, *Cetăți dacice în Crișana*, pp. 133—134.

(SD)

395. Talpe, com. Drăgănești

Pe pășunea din partea de est a satului există 6 *tumuli* aplatizați, care ar putea să fie *morminte tumulare*. La cercetările efectuate (au fost secționati 2 tumuli) nu s-a găsit nici un material

arheologic care să permită datarea sau încadrarea lor etno-culturală. S-ar putea să avem de-a face cu movilele de cenușă și cărbuni de la prepararea *mangalului* în evul mediu pentru topitoriile de fier și aramă de la Vașcău.

Pe teritoriul satului, la locul „Văioage” (în pășunea amintită) a fost descoperit în anul 1936 într-un vas de lut un *tezaur* important de *monede* de tip Dyrrhachium și Apollonia și *denari* romani republicani, pe care săteanul care i-a descoperit i-a dat, în parte, unor rude și cunoștințe, profesori la liceul „Samuil Vulcan” din Beiuș, în colecția căruia se păstrează și astăzi.

M. Chișescu, *Descoperirea monetară de la Beiuș*, în *SCNum*, IV, 1968, pp. 355—362.

(SD)

396. Talpoș*, com. Batăr

(DIS)

397. Tarcea

În hotarul localității în fosta vie „Fráter Béla”, așezare din care provin numeroase *suporturi de vase*, *fragmente ceramice*, *dăltițe* și *topoare* de piatră, aparținând epocii neolitice.

În locul numit „Cimpul de Jos” (Alsó Rét) a fost găsit un *tîrnăcop* de aramă, iar dintr-un alt punct neidentificat provin alte 4 *tîrnăcoape* de aramă cu brațele în cruce, atribuite epocii eneolitice.

În locurile numite „Dealul Mic” și „Dealul de Mijloc” (Kis és közép domb), așezări fortificate din epoca bronzului cultura Otomani faza I și II.

Dintr-un loc neprecizat provine o *urnă* celtică.

Tot dintr-un loc neprecizat provine un *vas de lut* dacic.

M. Roska, *Repertoriu*, p. 82; D. Ignat, *Rep.*, p. 16; I. Ordentlich, *Aria*, p. 30; M. Roska, *A rézcsákányok, în Közlemények*, II, 1942, Cluj, p. 34.

(IO)

398. Tămașda, com. Avram Iancu

La punctul numit „Somuta” s-au descoperit în 1962 *fragmente ceramice* aparținând epocii bronzului.

Din localitate provin 4 *brățări* de bronz ornamentate cu incizii, descoperite în 1896.

La „Somuta” au apărut și *fragmente de vase* aparținând dacilor din sec. II—III e.n.

La sud-est de Tămașda, în cotul Crișului Negru s-a descoperit o intensă *așezare dacică*, din sec. I—II e.n., necercetată încă.

M. Roska, *Repertoriu*, p. 279; S. Dumitrașcu, *Așezări și descoperiri dacice*, p. 247.

(N C)

399. Tămășeu*, com. Biharea

(D I S)

400. Tărcaia*

(D I S)

401. Tărcălța*, com. Tărcaia

(D I S)

402. Tărlan, com. Girișu de Criș

În condiții de descoperire necunoscute în raza satului a fost găsit un *topor de luptă* cu disc deosebit de frumos ornamentat cu motive spiralice și geometrice.

În 1967, pe malul drept al Crișului Repede, la punctul „Dîmbul lui Ciordaș” săpăturile arheologice au descoperit un *cimitir celtic* cu 12 *morminte* de incinerație în groapă și de inhumație. Ambele categorii de morminte au avut un bogat inventar funerar (*libule* de bronz și fier, *unelte*, *sabie*, *teacă*, *vase* de lut etc.). Mormintele de incinerație au avut ca vase *adiacente* și unele lucrute de mină, de factură hallstattiană, aparținând populației autohtone dacice.

În dreapta drumului Sîntandrei—Tărlan, pe malul stîng al Crișului, au apărut cu ocazia unor lucrări agricole *fragmente ceramice* lucrute la roată de culoare gri aparținând populației dacice din sec. II e.n.

Între mormintele celtice de pe „Dîmbul lui Ciordaș” au mai fost descoperite 3 *morminte* sarmatice, dintre care unul de vreme hunică sec. IV e.n. cu un bogat inventar (*colier de mărgel*e și *bijuterii* de argint).

Tot în același loc s-au dezvelit 12 *morminte* maghiare cu *piese* de podoabă, de *harnașament*, *arme* etc., datate în sec. X—XI.

În 1965 pe panta mai domoală a dunei de nisip, exploatările de nisip au scos la iveală un *cuptor* cu boltă (probabil pentru copt pîine) dar fără alte materiale arheologice adiacente.

N. Chidioșan, și D. Ignat, *Cimitirul celtic de la Tărian*, în SCIV, 4, 1972, 23, p. 553 sqq.; Al. Vulpe, *Ăște*, p. 71, pl. 55.

(N C)

403. Tășad, com. Drăgești

Între anii 1969—1973 în apropierea satului, pe dealul „Cetățaua” au fost efectuate ample cercetări arheologice. Platforma superioară a dealului a fost sporadic locuită de populațiile neolitice târzii și eneolitice (Tisa, Baden, Coțofeni).

În hallstattul timpuriu. se organizează o intensă așezare cu nenumărate *bordeie*, *gropi* etc. Materialul ceramic, piesele de bronz și un mic depozit de bronzuri datează această mare așezare în hallstattul A. Probabil această populație a fortificat platforma cu un *val* și *șanț de apărare*, care taie în două așezarea propriuzisă.

După aproape 1000 de ani, așezarea este din nou relocuită de daci, care modifică versantul vestic al așezării prin *lucrări de terasare*. În așezare alături de un abundent material ceramic (*fructiere*, *vase borcan*, *cățui*, *farfurii* etc.) au fost descoperite *piese de podobă* (*fibule*, *mărgele*). De menționat că aici s-a descoperit și o *tortită de bronz* cu figurină umană provenită de la o ceașcă romană.

Pe valea „La hută” s-a descoperit în vara anului 1972, un *tezaur de monede* Dyrrhachium și Apollonia, din care s-au salvat 44 bucăți.

N. Chidioșan, *Așezarea dacică de la Tășad*, în ziarul „Crișana”, XXVI, 16 sept. 1971, Oradea; D. Popescu, *Les fouilles Archeologiques dans la Republique Socialiste de Roumanie en 1969*, în *Dacia*, N.S., XIV, 1970, p. 438; S. Dumitrașcu, *Cetăți dacice în Crișana*, p. 129 sqq.

(N C)

404. Tăut, com. Batăr

Pe locul numit „Dolmi pusta” au fost descoperite în anul 1887 un număr de 15 *aplici de bronz*.

Inf. N. Chidioșan.

(D I S)

În două locuri de pe teritoriul satului, la locul „Pășunea Cetariului” (Csatáry talo) și „La tobor” s-au găsit *cioburi* neolitice și respectiv, *cioburi* Coțofeni (de la începutul epocii bronzului).

Dintr-un loc neidentificat și fără să știm dacă provine dintr-un *tezaur* sau este o *piesă izolată*, s-a păstrat în colecția Școlii de 4 ani din sat o *monedă* de tipul Dyrrhachium și Apollonia.

La locul „Cînepiște” (Kenderes), în spatele bisericii, în stînga drumului ce duce de la Tăutelec la Șisterea se întinde o *așezare* din feudalismul timpuriu, sec. XI—XII, unde s-a găsit *ceramică* uzuală și cenușie, *cazane* de lut, mici *piese* de fier și alte rămășițe ale unui sat medieval timpuriu (Inedit).

(S D)

406. Tăuteu

În vechile colecții ale Muzeului „Țării Crișurilor” din Oradea (Inv. nr. 2073, 2074, 2075) sînt amintite 3 *topoare* de cupru. În perioada interbelică s-a găsit la Tăuteu un *depozit* de bronzuri (Hallstatt B 1) însoțit de 5 *verigi* de aur, care se păstrează în Muzeul de Istorie a R.S.R. din București. Pe teritoriul satului s-au descoperit și *denari* romani republicani, într-un loc neprecizat și *ceramică* de epocă romană și post romană (sec. III/IV e.n.) printre care amintim și fragmente de *chiupuri* mari — vase de provizii sau apă, foarte probabil provenind dintr-o *așezare* a dacilor liberi de pe valea Bistrei.

În anul 1970 la locul „Tricer” din pășunea dintre satele Tăuteu, Ciutelec și Bogei s-a descoperit importantul *tezaur* de vase romano-bizantine datînd din sec. IV—V e.n., ornamentate cu scene mitologice grecești și pe care au fost imprimate 3 *inscripții*, încă nedescifrate.

VI. Dumitrescu, *Le dépôt de la fin de l'âge du bronze, découvert à Tăuteni, în Dacia*, V—VI, 1935—1936, Buc., 1938, pp. 225—238; S. Dumitrașcu, *Tezaurul de la Tăuteni — Bihor*, Oradea, 1973, *passim*.

(SD)

407. Teleac*, com. Budureasa

(DIS)

(DIS)

409. Tileagd

În 1907 s-au găsit în vatra comunei 53 de monede (drahme) emise de orașele Apollonia și Dyrrhachium.

J. Winkler, *Descoperiri de monede antice în Transilvania*, în SCN, II, București, 1958, p. 401.

(NC)

410. Tilecuș*, com. Tileagd

(DIS)

411. Tinăud*, oraș Aleșd

(DIS)

412. Tinca

În strada Avram Iancu între nr. 80—100 au fost găsite cu ocazia unor lucrări edilitare *fragmenta ceramice* de culoare cenușie, cu elemente tehnologice de factură celtică remanentă datînd probabil din sec. II e.n.

La răsărit de stațiunea balneară Tinca, pe terasa Crișului Negru în capătul viilor Tincei, la locul „Dealul Morilor” (continuare sau răzlețire a satului de pe „Dealul Morilor” de la Ripa?) a fost cercetată o *locuință* a dacilor liberi de epocă romană și post romană, cu *ceramică* lucrată cu mîna și cenușie sau gălbuie modelată la roată, cu multe elemente de factură romană provincială, împrumutate, probabil din Dacia romană. Datează din sec. III/IV e.n.

În vechile inventare ale Muzeului „Țării Crișurilor” din Oradea, în 1911, este înregistrat ca găsit în hotarul Tincăi, un *tezaur* de monede republicane romane de argint (7 sau 8 bucăți) și o *piesă* din Dyrrhachium (Inf. N. Chidioșan).

S. Dumitrașcu, *Așezări și descoperiri dacice*, p. 247, s.v.; Idem, *Cercetări arheologice în Depresiunea Holodului* (II). *Săpăturile arheologice de la Tinca—Ripa, j. Bihor*, în *Lucrări științifice, Istorie*, Oradea, 1972, pp. 60—63.

(SD)

413. Tirgușor, com. Cherechiu

Din loc neprecizat provine un *tîrnăcop* de aramă cu brațele în cruce datat în epoca eneolitică.

Tot în hotarul localității a mai fost descoperit un *depozit* de obiecte de bronz, din care amintim mai multe *topoare de luptă* cu disc și spin, datate la finele epocii bronzului. Au mai fost găsite în raza localității 3 *inele de buclă* din aur, ornamentate, care datează din epoca bronzului.

M. Roska, *Repertoriu*, p. 28; Idem, *A rézcsákányok*, în *Közlemények*, II, 1942, Cluj, p. 27; M. Rusu, *Die Verbreitung*, p. 206; Al. Vulpe, *Axte*, p. 81.

(I O)

414. Toboliu*, com. Girișu de Criș

(D I S)

415. Tomnatic*, com. Vadu Crișului

(D I S)

416. Topa de Criș*, com. Vadu Crișului

(D I S)

417. Topa de Jos*, com. Dobrești

(D I S)

418. Topa de Sus*, com. Dobrești

(D I S)

419. Topești*, com. Drăgești

(D I S)

420. Totorenii*, com. Târcaia

(D I S)

421. Tria*, com. Derna

(D I S)

422. Tulca

În punctul numit „Holumb” situat la 2 km nord de localitate, așezare tip tel nefortificată din epoca bronzului, aparținând fazei I și II a culturii Otomani.

(I O)

423. **Țețchea*** (D I S)

424. **Țigăneștii de Beluș*, com. Drăgănești** (D I S)

425. **Țigăneștii de Criș*, com. Brusturi** (D I S)

426. **Ucureș*, com. Olcea** (D I S)

427. **Uileacu de Beluș*** (D I S)

428. **Uileacu de Criș*, com. Tileagd** (D I S)

429. **Uileacu de Munte, com. Cetariu**

De pe teritoriul localității provin 2 *denari* romani, emiși de Împăratul Traian și respectiv Faustina I.

B. Mitrea, *Découvertes récentes de monnaies antiques et byzantines en Roumanie*, în *Dacia*, N.S. XI, 1967, p. 388, nr. 64.

(D I S)

430. **Ursad, com. Șoimi**

În hotarul satului au fost descoperite *fragmente ceramice* din prima epocă a fierului.

(D I S)

431. **Urvind*, com. Lugașu de Jos** (D I S)

432. **Urviș de Beluș*, com. Șoimi** (D I S)

433. **Vadu Crișului**

Peșterile din defileul Crișului Repede, pe teritoriul com. Vadu Crișului sînt cunoscute prin descoperiri arheologice: „Peștera Devenț”: *materiale* aparținînd epocii neolitice și *ceramică pictată*.

S-au descoperit de asemenea *vestigii* din epoca bronzului. „Peștera cu apă” — *fragmente ceramice* aparținînd epocii neolitice.

„Peștera nr. 1” — (situată sub „Peștera Devenț”) a fost *intens locuită* începînd din epoca neolitică pînă în perioada prefeudală.

„Peștera nr. 2” — (situată la același nivel cu peștera nr. 1) a fost *locuită* în epoca neolitică. descoperindu-se un interesant *material ceramic pictat*.

Cu ocazia amenajării căii ferate, între Vadu Crișului și Șunciuș au fost descoperite: *brățări, seceră, și celț* din bronz.

De pe teritoriul comunei provin 3 *monede* romane neidentificate și o *monedă* emisă de Gordianus.

T. Kormos, *Barlangkutatás*, III, Budapesta, 1915, fasc. 3—4, pp. 153—163; M. Roska, *Repertoriu*, p. 237; N. Vlăssă, *O contribuție la problema legăturilor culturii Tisa cu alte culturi neolitice din Transilvania*, în *SCIIV*, 1, 1961, pp. 17—23; D. Ignat Sava, *Ceramica neolitică pictată de pe valea Crișului Repede*, în *Crisia*, IV, Oradea (sub tipar).

(D I S)

434. **Vaida**, com. Diosig

Pe teritoriul localității se amintește un *tezaur* dacic de argint din care s-au mai păstrat 2 piese într-o colecție particulară din Bihor.

Inf. I. Emőd; C. Preda, *Monedele geto-dacilor*, Buc., 1973, s.v.

(D I S)

435. **Valea Cerului***, com. Suplacu de Barcău

(D I S)

436. **Valea Crișului***, com. Bratca

(D I S)

437. **Valea de Jos***, com. Rieni

(D I S)

438. **Valea de Sus***, com. Cîmpani

(D I S)

439. **Valea lui Mihai**

De pe raza localității sînt cunoscute mai multe descoperiri arheologice, marea lor majoritate provin din descoperiri întîmplătoare, așezări necercetate sistematic, și o mică parte din cercetări sistematice, dar de o amploare redusă.

Din epoca neolitică se cunosc *așezări* aparținînd culturii Tisa la: „Groapa cu lut” (Sárgaföldes gödör), „Groapa nouă cu lut”

(Új sárgaföldes gödör), Str. Izvorului, Piața Libertății. Din aceste așezări, provin numeroase vase, fragmente ceramice, unelte de piatră și os. Remarcăm mai multe vase cu picior înalt cilindric perforat.

Epoca eneolitică și faza de trecere spre epoca bronzului sînt reprezentate prin cultura Baden în așezările de la „Groapa nouă cu lut” și Strada Izvorului. Din acesta din urmă provin mai multe cești de dimensiuni mari cu toarta puternic supraînălțată.

Epoca bronzului este reprezentată prin numeroase descoperiri, unele de o mare importanță. La „Groapa de lut” o intensă așezare, de unde provin numeroase vase aparținînd culturii Otomani. Ca cea mai importantă descoperire semnalăm un complex de 28 de vase depuse ritual într-o groapă, aparținînd fazei a III-a a culturii Otomani. La „Groapa nouă cu lut” așezare din care provin numeroase vase aparținînd culturii Otomani și un vas aparținînd culturii Suciului de Sus. Tot o așezare aparținînd culturii Otomani este semnalată și pe strada Izvorului. Pe strada Breslelor a fost descoperit un mormînt de incinerație în urnă din faza a III-a a culturii Otomani, avînd în urnă pe lîngă fragmentele de oase calcinate, depuse drept ofrandă o brățară de bronz miniatură și un număr incert de nasturi de bronz.

Prima epocă a fierului (Hallstatt) este reprezentată prin descoperirile de la: „Groapa nouă de lut” de unde provin 3 vase mari aparținînd culturii Gava. În strada Izvorului și strada Kocsár, așezări de unde au fost depistate numeroase fragmente ceramice și vase. În Piața Libertății a fost descoperită o urnă. În fosta vie „Recsege” a fost găsit un cuțit de bronz cu lama curbată. Dintr-un punct neprecizat provine un depozit de obiecte de bronz, cunoscut în literatura de specialitate sub denumirea de Valea lui Mihai I.

A doua epocă a fierului (La Tène) este de asemenea prezentă prin multiple descoperiri. La locul numit „Ferma Gorove” au fost descoperite 3 morminte celtice de incinerație în groapă. De la „Groapa nouă de lut” provine un fragment de vas celtic.

Perioada prefeudală. Pe fostul teren al lui A. Stancz, a fost descoperit un mormînt germanic (got?) din sec. V e.n. avînd un bogat inventar arheologic din care semnalăm: 1 sabie de fier, 1 cuțit de fier, 1 vîrf de teacă de argint, 2 cataramă de argint, 1 nasture de chihlimbar și 1 monedă Theodosiu II din aur. În urma cercetărilor

sistematice întreprinse ulterior la fața locului, au mai fost descoperite 3 *morminte* răvășite fără nici un inventar. În partea de sud-vest a localității pe terenul lui „Krizsár” au fost descoperite 8 *morminte* gepidice cu un bogat inventar. Din fosta vie „Bujanovics” sînt semnalate numeroase *fragmente ceramice* și *obiecte de metal* provenite probabil din *morminte*, aparținînd avarilor. De pe terenul lui „Krizsár” și de pe o stradă neidentificată provin *fragmente ceramice* aparținînd populației autohtone și slavilor post anul 805.

Perioada feudalismului timpuriu. Dintr-un loc neprecizat de pe raza localității și de la „Groapa nouă de lut”, provin numeroase *fragmente ceramice* databile în sec. XII, XIII.

D. Ignat, *Rep.*, p. 17; M. Roska, *Repertoriu*, p. 81 sq.; E. Comșa, *K voprosu o periodizaiii neoliticheskikh kultur na severnozapade Rumînscoi Narodnoi Respubliki*, în *Dacia, N.S.*, VIII, 1963, p. 478; V. Gordon Childe, *The Danube in Prehistory*, Oxford, 1929, p. 81; I. Ordentlich, *Un depozit de vase de tip Otomani de la Valea lui Mihai*, în *Studii și Comunicări*, 12, Muzeul Brukenthal, Sibiu, 1965, p. 181 sqq.; Al. Vulpe, *Ăxte*, p. 58, 85; A. László, *Probleme ale ceramicii de tip Gava din prima epocă a fierului*, în *SCIV*, 4, 1973, p. 49; M. Rusu, *Die Verbreitung*, p. 206, 208, VI. Zirra, *Beiträge*, p. 189; M. Roska, *Mormînt german și stațiunea preistorică de la Valea lui Mihai*, în *A.I.S.C.*, 1931, p. 1 sqq.; M. Comșa, *Unele date privind regiunile din nord-vestul României în sec. V—IX*, în *Centenar Muzeal Orădean*, Orădea, 1972, p. 210 sqq.

(I O)

440. **Valea Mare de Codru***, com. Holod

(DIS)

441. **Valea Mare de Criș***, com. Borod

(DIS)

442. **Valea Tîrnei***, com. Șinteu

(DIS)

443. **Varasău***, com. Brusturi

(DIS)

444. **Varviz**, com. Popești

Într-un punct necunoscut a fost descoperit un *tîrnăcop* de aramă.

M. Roska, *Repertoriu*, p. 301.

(DIS)

445. **Vaşcău*** (DIS)
446. **Vălanii de Beiuş***, com. Uileacu de Beiuş (DIS)
447. **Vălanii de Pomezeu***, com. Pomezeu (DIS)
448. **Vărăşeni***, com. Răbăgani (IO)
449. **Vărzari***, com. Popeşti (IO)
450. **Vărzarii de Jos***, com. Vaşcău (IO)
451. **Vărzarii de Sus***, com. Vaşcău (IO)

452. **Văşad**, com. Curtuişeni

Pe o terasă mijlocie a Văii Erului, la punctul „Cartierul Țiganilor” s-au găsit *cioburi* neolitice păstrate în colecția Muzeului „Țării Crișurilor” din Oradea. La nord de localitate pe un grind se află o *așezare* din epoca bronzului, aparținând culturii Otomani, faza I și III. Pe „Dealul viilor” se află o a doua *așezare* Otomani, din faza I și II fortificată, cu *vol* și *șanț de apărare*.

Cea de a treia *așezare* Otomani, fazele I și II (inedită) se află pe terasa Văii Erului. Tot în acest loc s-au găsit *cioburi* dacice de epocă romană și post romană (sec. III—IV e.n.). La vest de sat, pe terasa văii Văşadului pe un bot de deal unde s-a ridicat cantonul hidrologic, lângă digul lacului de acumulare Văşad, se află o *stațiune* cu 3 nivele de locuire: neolitic, Hallstatt și o *așezare* a dacilor liberi de epocă romană (încă inedită) cu *ceramică* lucrată cu mîna și la roată și cu *ceramică* provincială romană de import.

D. Ignat, *Rep.*, p. 16; I. Ordentlich, *Aria*, p. 31.

(SD)

453. **Vlișoara**

Din locuri neprecizate provin 1 *topor* de piatră puternic arcuit și un alt *topor* de piatră de tip calapod, databile în epoca neolitică.

Tot dintr-un loc neprecizat provine un *tîrnăcop* de piatră cu gaură de înmănuşare secundară, aparţinînd epocii eneolitice.

M. Roska, *Repertoriu*, p. 82;

(I O)

454. **Vintere***, com. Holod

(IO)

455. **ViŃelele***, com. Suplacu de Barcău

(IO)

456. **Virclorog***

(IO)

457. **Voievozi**

La locul „Cilogoş” a fost parŃial sondată o *staŃiune* arheologică cu 3 nivele discontinue de locuire: ceramică halistattiană, o locuire a dacilor liberi de epocă romană de pe valea Bistrei, din care s-au păstrat resturi de *olărie* lucrată la roată din pastă cenuşie şi ceramică cărămizie, probabil rezultat al influenŃei ceramicii romane provinciale asupra celei a dacilor liberi din Crişana. Acest nivel de locuire se pare că datează din sec. III e.n. (poate şi începutul sec. IV e.n.?). Cel de al treilea nivel, pare-se, cel mai bine păstrat, din care au ajuns la noi rămăşiŃe de locuinŃe (pare-se bordeie) datează din sec. VII—IX e.n.? Aşezarea, a fost semnalată în urma perieghezelor arheologului R. Popa, care a întreprins săpături la locul „BisericuŃa” unde a fost dezvelit un complex bisericesc (*biserică, clădiri, cimitir*) datînd din sec. XIII—XV/XVI (v. monumente istorice s.v.).

R. Popa, *Valea Bistrei în secolele XIII—XIV. Cercetări documentare şi arheologice în nordul Bihorului*, în Centenar Muzeal Orădean, Oradea, 1972, pp. 217—218.

(SD)

458. **Voievozi**, com. Şimian

În 1970, pe un platou deasupra grajdurilor C.A.P., au fost descoperite *fragmente ceramice* aparŃinînd culturii Baden din faza de trecere la epoca de bronz.

În același loc s-a descoperit un *cimitir* cu urne datat la sfârșitul epocii de bronz și începutul Hallstattului. Unul din morminte avea ca inventar, pe lângă *urna* funerară, 15 vase adiacente.

(N C)

459. Zăvoi, com. Simbăta

Dintr-un loc neprecizat provine un *buzdugan* de piatră, aparținând probabil epocii neolitice.

M. Roska, *Repertoriu*, p. 127.

(I O)

460. Zece Hotare*, com. Șuncuiș

(DIS)